

Οι προφητείες εκπληρώθηκαν.

Οι Δέκα Πληγές του Φαραώ "χτύπησαν" τις ΗΠΑ.

Η πρώην υπερδύναμη προσβλήθηκε από τη "νόσο"
των αυτοκρατοριών και τώρα κινδυνεύει με "θάνατο"
το σύνολο του χριστιανισμού.

Βλέποντας τον Πρόεδρο Ομπάμα να ανακοινώνει τον φετινό κρατικό προϋπολογισμό των ΗΠΑ, αισθανθήκαμε πρωτόγνωρα συναισθήματα. Ιμπεριαλιστική δύναμη, η οποία να μας προκαλεί τον οίκτο, πρώτη φορά βλέπουμε. Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα. 1,6 τρισεκατομμύρια δολάρια υπολογίζεται το φετινό έλλειμμά τους και το εξωτερικό τους χρέος έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Πάνει νούμερα, τα οποία ελάχιστες δεκαετίες πριν τα γνώριζαν μόνον οι μαθηματικοί και οι αστροφυσικοί. Δεν τα "χωράνε" οι ηλεκτρονικοί πίνακες και αναγκάζονται να προσθέτουν επιπλέον στοιχεία πάνω σ' αυτούς.

Περίπου δεκατρία τρισεκατομμύρια δολάρια "χρωστάνε" οι ΗΠΑ. 13.000.000.000.000 δολάρια —για να δει ο αναγνώστης το νούμερο σε όλο του το μεγαλειώδες αριθμητικό "πλάτος"—. Ένα χρέος, το οποίο αυξάνεται από τον Σεπτέμβρη του 2007 με τον ιλιγγιώδη ρυθμό των 4 δισεκατομμυρίων δολαρίων την ΗΜΕΡΑ. Με τον ρυθμό των 120 δισεκατομμυρίων τον ΜΗΝΑ. Με τον ρυθμό των 1,440,000,000,000 δολαρίων τον ΧΡΟΝΟ. Το ελάχιστο τόσα, είτε επιχειρήσει ο Ομπάμα να δώσει σάρκα και οστά στα κοινωνικά του "οράματα" είτε όχι.

Οι ιμπεριαλιστές είναι σε χειρότερη κατάσταση ακόμα και από τα θύματά τους. Αυτοί, οι οποίοι υποτίθεται ότι λεηλατούν τα κράτη ολόκληρου του Πλανήτη, δείχνουν να κάθονται σε μια "καμένη" απ' όλες τις απόψεις γη. Με πληθυσμό 307.212.123, προκύπτει ότι ο μέσος Αμερικανός "ιμπεριαλιστής" πολίτης χρωστά 42.316 δολάρια. Για να καταλάβει ο αναγνώστης τι ακριβώς σημαίνει αυτό, θα πρέπει να έχει ένα μέτρο σύγκρισης. Ο "πλούσιος" υπήκοος της "άρχουσας" δύναμης του Πλανήτη "χρωστάει" τα διπλάσια σχεδόν από τους "φτωχούς" Έλληνες της "χρεοκοπημένης" Ελλάδας. Τέτοια αξιολύπητη "αυτοκρατορία" δεν έχει ξαναδεί η ανθρώπινη ιστορία. Με μια ανεργία να καλπάζει πάνω

από το 10%, η κατάσταση διαρκώς θα επιβαρύνεται, γιατί απλούστατα το κράτος θα πρέπει να χρηματοδοτήσει την κοινωνική "ειρήνη".

Στην πραγματικότητα θα πρέπει να "αγοράσει" την κοινωνική "ειρήνη", γιατί απλούστατα στις ΗΠΑ δεν υπάρχει σχεδόν καθόλου κοινωνικό κράτος. Οι Αμερικανοί μέχρι τώρα βασιζόνταν στο γεγονός ότι είναι πολύ πλούσιοι ως άτομα, για να έχουν ανάγκη το κοινωνικό κράτος. Στη χώρα τους ήταν όλα τεράστια, για ν' ασχοληθούν με τις "μιζέριες", που απασχολούσαν τους "στριμωγμένους" στη μικρή Ευρώπη Ευρωπαίους. Στη χώρα τους ήταν όλα πολύ πλούσια, για να έχουν τις ανασφάλειες των φτωχών. Πίστευαν ότι πάντα θα είχαν τα ιδιωτικά χρήματα, για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής τους. Σήμερα — και μπροστά στην τεράστια οικονομική κρίση— φαίνονται αδύναμοι ν' αντιμετωπίσουν το παραμικρό. Όταν δεν πεθαίνουν στους δρόμους από έλλειψη υγειονομικής περίθαλψης, έχουν αρχίζει να ζουν σε σκηνές όπως οι αυτόχθονες Αμερικανοί, που συνάντησε ο Κολόμβος.

Τι έγινε όμως και φτάσανε σ' αυτό το σημείο; Η κατάσταση είναι αναστρέψιμη —όπως θα έλεγε και ένας γιατρός— ή ο "ασθενής" θα "καταλήξει"; Ο σοφός λαός έχει έναν ανεπανάληπτο τρόπο να εξηγεί με τον πιο απλό τρόπο ακόμα και τα πιο περίπλοκα πράγματα. Αυτός ο τρόπος εκφράζεται συνήθως μέσα από τις παροιμίες του. Στην περίπτωση των Αμερικανών υπάρχει μια ελληνική παροιμία, που μπορεί να περιγράψει άριστα το πάθημά τους ... "Όποιος τη νύχτα περπατεί, λάσπες και σκατά πατεί". Όποιος αναζητά το μεγάλο κέρδος μέσα από τη συνεργασία του με τους "σκοτεινούς" Εβραίους, στα "σκατά" των χρεών θα βρεθεί. Στο τέλος ...όχι κέρδος δεν θα έχει, αλλά δεν θα κατορθώσει να σώσει ούτε την προηγούμενη περιουσία του. Οι Αμερικανοί αυτό ακριβώς έπαθαν. Ήταν άπειροι και αφελείς και την "πάτησαν" από τους Εβραίους. Συνεργάστηκαν μ' αυτούς με την ελπίδα να λεηλατήσουν τον κόσμο και βρέθηκαν στο τέλος να είναι τα μεγαλύτερα θύματα του κόσμου.

Δεν σκέφτηκαν το πιο απλό πράγμα. Εφόσον δεν ήξεραν, γιατί δεν ρώταγαν αυτούς που γνώριζαν; Γιατί δεν ρώταγαν τους Ευρωπαίους για τους Εβραίους; Γιατί δεν ρώταγαν οι άπειροι τους έμπειρους; Οι Ευρωπαίοι γνώριζαν τους Εβραίους και γνώριζαν πώς να προστατεύονται από αυτούς. Όταν δεν τους είχαν καθηλωμένους στα γκέτο, τους κυνηγούσαν στους δρόμους. Στα πορνεία και στον τζόγο τους επέτρεπαν να πρωταγωνιστούν και όχι στην οικονομική λειτουργία των κρατών τους. Στα καταγώγια τους συναντούσαν και δεν τους έβαζαν στα σαλόνια τους.

Από τα στενά μετακινούνταν οι Εβραίοι στις χριστιανικές πόλεις και όχι από τις λεωφόρους τους. Οι Εβραίοι ήταν οι χρήσιμοι "άγνωστοι", που έκαναν τις βρόμικες δουλειές των χριστιανών και όχι οι γνωστοί φίλοι τους, που θα τους έβαζαν στα σπίτια τους. Οι Εβραίες ήταν ο πιο προσιτός και φτηνός τρόπος για τη σεξουαλική εκπαίδευση των χριστιανικών γόνων και όχι για γάμους. Οι εβραϊκές συνοικίες ήταν ο πιο σίγουρος τόπος

για να σε κλέψουν, να σε μαχαιρώσουν ή να κολλήσεις ακόμα και το πιο σπάνιο αφροδίσιο νόσημα. Οι εβραϊκές συνοικίες ήταν για τις χριστιανικές πόλεις ό,τι είναι για ένα σπίτι ο καμπινές του. Είναι χρήσιμος, όλοι τον χρησιμοποιούν, αλλά κανένας δεν θέλει να κατοικεί μέσα σ' αυτόν.

Επί αιώνες αυτή ήταν η αντιμετώπιση των Εβραίων από τους Ευρωπαίους και γι' αυτόν τον λόγο ποτέ και κανείς τους δεν απειλήθηκε από αυτούς. Τους εκμεταλλεύονταν όσο τους είχαν ανάγκη και κατόπιν τους άφηναν ξανά να υπάρχουν μέχρι να τους ξαναχρειαστούν. Αυτά όλα βέβαια σε συνεννόηση με την εκάστοτε εβραϊκή ηγεσία. Τίποτε δεν γινόταν ερήμην αυτής της ηγεσίας. Οι χριστιανοί βολεύονταν από την εβραϊκή "συμμετοχή" στην επίλυση των προβλημάτων τους και οι ισχυροί Εβραίοι κέρδιζαν χρήματα.

Μια εβραϊκή ηγεσία, η οποία μπροστά στο κέρδος δεν δίσταζε να τους εξυπηρετήσει ακόμα και στις πιο παράλογες απαιτήσεις τους. Κέρδος να υπήρχε και όλα έμπαιναν στο τραπέζι της συζήτησης. Στα περισσότερα εγκλήματα κατά του εβραϊκού λαού πάντα πρωταγωνιστούσαν και οι ισχυροί ομοεθνείς τους. Ποτέ και από κανένα μεγάλο έγκλημα κατά του εβραϊκού λαού δεν έλειψαν οι Χέρτζλ, οι Ρότσιλντ ή οι Ροκφέλερ. Ο πρώτος ήταν αυτός ο οποίος απέδειξε ότι προκύπτει κέρδος για τους Εβραίους από τους διωγμούς εναντίον τους και οι δεύτεροι απλά χρηματοδοτούσαν όποιον Χίτλερ μπορούσε κάθε φορά να δρομολογήσει την έξυπνη "ιδέα" του.

Όλα αυτά τα περιεργα για έναν απλό άνθρωπο δεν είναι καθόλου τέτοια για τους Εβραίους. Οι Εβραίοι εκπαιδεύονται, για να έχουν μια πιο "σφαιρική" άποψη για τα συμφέροντά τους. Δεν εξαιρούν κανέναν από αυτά. Ούτε καν τους δικούς τους ανθρώπους. Η λογική τους είναι απλή. Αν δεν μάθεις την εκμετάλλευση πάνω στον αδερφό σου, πώς θα μάθεις να εκμεταλλεύεσαι τον ξένο; Αν δεν μάθεις να ξεγελάς τον αδερφό σου, πώς θα ξεγελάς τους υπολοίπους; Αν δεν βγάλεις στο "πεζοδρόμιο" την αδερφή σου, πώς θα γίνεις καλός "νταβατζής"; Αν δεν πουλήσεις "προστασία" στον αδερφό σου, πώς θα την πουλήσεις στους υπόλοιπους; Μιλάμε για παράδοση αιώνων. Παράδοση, η οποία στηρίζεται στη σκληρή "ενδοοικογενειακή" εκπαίδευση. Αυτά, που "είδαν" τα Λονδίνα και τα Παρίσια, τα είχαν δει αιώνες πριν η Βαβυλώνα, οι Θήβες και η Ρώμη.

Οι Αμερικανοί —δυστυχώς για τους ίδιους— ήταν "νέοι" στην "πιάτσα" και αυτό το "έργο" δεν το είχαν δει. Έπεσαν πάνω στον "παπατζή" της ανθρωπότητας και μπερδεύτηκαν από τα πρώτα εύκολα κέρδη που εισέπραξαν από το "παιχνίδι" του. Ό,τι έδειχναν με το "δάκτυλό" τους, "παπάς" έβγαине. Ενθουσιασμένοι και αφελείς όπως ήταν, πήραν αυτούς τους γύφτους στα σπίτια τους, νομίζοντας ότι είναι φίλοι τους. Τους παρέδωσαν στην κυριολεξία τη διαχείριση της οικονομίας τους και άρα και του κράτους τους. Μέχρι και τον έλεγχο του εθνικού τους νομίσματος τους παραχώρησαν. Όταν αφήνεις αυτούς τους ανθρώπους να ελέγχουν το νόμισμά σου, τι ακριβώς περιμένεις ως κέρδος; Με διπλοβάρδιες τύπωναν οι Εβραίοι τα αμερικανικά δολάρια. Χαρτί αγόραζαν, δολάρια πουλούσαν. Με αυτά

τα "πέτσινα" δολάρια εξαγόρασαν το κεφάλαιο των Αμερικανών και το έκαναν δικό τους. Μέσα σε λίγες δεκαετίες οι Αμερικανοί είχαν γίνει υπάλληλοι των Εβραίων.

Οι Αμερικανοί την πάτησαν με τους Εβραίους, όπως την πατά ένας αφελής πλούσιος, όταν πέφτει μπροστά σε κάποιον επιτήδειο απατεώνα, ο οποίος έχει μεγάλο ταλέντο να ξεγελά ανθρώπους. Θεωρεί "επένδυση" να τον χρηματοδοτήσει, για να ξεγελά ακόμα περισσότερους και να του δίνει μερίδιο από τα νέα αυξημένα κέρδη. Ξεχνά ότι και ο ίδιος είναι άνθρωπος που ξεγελιέται και ότι, όσο ισχυροποιείται ο απατεώνας, τόσο περισσότερες πιθανότητες έχει να "συναντηθεί" μαζί του. Την πάτησαν, δηλαδή, όπως ένας αφελής λύκος, που βάζει στη φωλιά του ένα λιοντάρι. Ενθουσιάζεται από τα πλούσια απομεινάρια της λείας του ισχυρότατου κυνηγού, αλλά δεν γνωρίζει ότι, όταν τελειώσει η ορατή λεία, θα γίνει ο ίδιος λεία του.

Οι Αμερικανοί δεν αντιλαμβάνονταν ότι, κάθε φορά που οι Εβραίοι τους έδιναν "κέρδη", έχαναν κάποιο μέρος του κεφαλαίου τους. Όσο πιο πολλά κέρδη έπαιρναν, τόσο μεγαλύτερο μερίδιο έχαναν. Τώρα, που παγκοσμίως το αμερικανικό κεφάλαιο αγγίζει το ζενίθ των κερδών του, οι Αμερικανοί απλά δεν έχουν μερίδιο σ' αυτό το κεφάλαιο. Τα απίστευτα κέρδη αυτού του απίστευτου κεφαλαίου χάνονται στις πιο απίθανες "γωνίες" του Πλανήτη και δεν επιστρέφουν ποτέ στην αμερικανική οικονομία και άρα στους Αμερικανούς. Όλα αυτά έγιναν μέσω ενός συγκεκριμένου σχεδίου των Εβραίων, που τους επέτρεπε διαρκώς να "προοδεύουν" εις βάρος των θυμάτων τους, χωρίς να προκαλούν. Ένα σχέδιο, το οποίο είχε κομβικά σημεία προκειμένου να ολοκληρωθεί και να φτάσει στο σημείο που βλέπουμε.

Όλα ξεκίνησαν στη μεγάλη κρίση του 1929. Η αμερικανική οικονομία, εξαιτίας της κοινωνικής της "παθογένειας", έφτασε σε ένα αδιέξοδο. Ένα αδιέξοδο, που την έφερνε σε κατάσταση οικονομικής κρίσης με διαφορετικούς —πιο γρήγορους— ρυθμούς από τις υπόλοιπες βιομηχανικές δυνάμεις της εποχής. Έπρεπε να παρθούν σημαντικές αποφάσεις —κυρίως κοινωνικής φύσεως— και αυτό δεν άρεσε στους λευκούς και κυρίως στους κυρίαρχους των λευκών ...τους Αγγλοσάξονες. Η κοινωνία των ΗΠΑ, είτε θα έπρεπε να ομογενοποιηθεί και να "ξεχάσει" τον ρατσισμό της απέναντι στους μαύρους είτε να βρεθεί σε ένα μόνιμο αδιέξοδο, που θα την απειλούσε με κοινωνική έκρηξη. Αν δεν εξίσωναν τους μαύρους εργαζόμενους με τους λευκούς συναδέλφους τους, ώστε να μην υπάρχει η προβληματικότητα στους μισθούς, που απειλούσε το εθνικό νόμισμα, δεν θα απέφευγαν την αντίδραση και ό,τι αυτή συνεπάγεται.

Το πρόβλημα, το οποίο από κοινωνικό μετατρεπόταν σε οικονομικό, ήταν το εξής απλό. Για όσο διάστημα η οικονομία λειτουργούσε ικανοποιητικά ο μαύρος πληθυσμός εργαζόταν και διεκδικούσε αυτά που δικαιούταν ως εργαζόμενοι άνθρωποι, οι λευκοί εργοδότες ήταν αναγκασμένοι να "χρηματοδοτούν" με έξτρα χρήματα τη "λευκότητα" των λευκών εργαζομένων. Για να μην διαμαρτύρεται ο λευκός εργάτης, σε περίπτωση που έπαιρνε τον

ίδιο μισθό με τον μαύρο συνάδερφό του, αναγκάζονταν οι εργοδότες και του έδιναν παραπάνω χρήματα. Οι απαιτήσεις του ενός "έσπρωχναν" τις απαιτήσεις του άλλου και όλες μαζί κατέληγαν στην ίδια τσέπη, εφόσον η εργοδοσία ήταν κοινή. Το πρόβλημα, το οποίο προέκυπε από αυτήν την "περίεργη" τακτική, ήταν ότι οι αυξημένες εισπράξεις των "ανώτερων" λευκών εργαζομένων αναζητούσαν διέξοδο στην επένδυση και εκεί απειλούσαν το κεφάλαιο. Με τους πιο υψηλούς μισθούς αγόραζαν περισσότερα σπίτια, αγόραζαν μετοχές κλπ..

Όμως, αυτά όλα δημιούργησαν μια "φούσκα". Ήταν θέμα χρόνου αυτή η "φούσκα" να "σκάσει", γιατί απλούστατα όλα αυτά τα "λευκά" χρήματα ήταν απλούστατα ψεύτικα. Όταν αυτά τα ψεύτικα χρήματα θα ερχόταν η ώρα να δώσουν "αποδόσεις", θα αποκαλύπτονταν. Αυτό έγινε στο κραχ του 1929. Τότε κατέρρευσε το χρηματιστήριο των ΗΠΑ. Δεν καταστράφηκαν τα εργοστάσια. Καταστράφηκαν οι απλοί εργαζόμενοι, οι οποίοι είχαν επενδύσει τις οικονομίες τους σ' αυτά και όταν αυτές χάθηκαν, έπαψαν οι ίδιοι να είναι πλέον αποδοτικοί καταναλωτές για τα προϊόντα αυτών των εργοστασίων. Τα εργοστάσια έκλειναν, γιατί οι πελάτες τους δεν είχαν τα χρήματά τους στις τσέπες τους, αλλά στο χρηματιστήριο. Χάθηκαν οι οικονομίες τους, δεν μπορούσαν να καταναλώσουν προϊόντα και έκλεισαν τα εργοστάσια που παρήγαγαν αυτά τα προϊόντα και άρα τους έδιναν εργασία, για να επαναληφθεί ο "κύκλος".

Σε αυτό το αδιέξοδο βρήκαν τους Αμερικανούς οι Εβραίοι. Οι "παπατζήδες" είχαν τη λύση στο "τσεπάκι" τους. Τι έκαναν; Την προηγούμενη άσχημη οικονομική πολιτική του "πέτσινου" χρήματος την έκαναν ασχημότερη. Τα σχετικά λίγα "πέτσινια" δολάρια των λευκών εργαζομένων τα έκαναν ακόμα πιο πολλά. Όχι απλά θα μοίραζαν εκ νέου "λευκά" χρήματα, αλλά θα επινοούσαν ακόμα "λευκότερα". Πήραν τον έλεγχο της Κεντρικής Τράπεζας των ΗΠΑ και άρχισαν να "κόβουν" χρήμα. Άρχισαν να μοιράζουν χρήμα στους ανέργους και άρα να τους ξανακάνουν εκ του μηδενός αποδοτικούς πελάτες. Τα εργοστάσια ξανάνοιξαν, για να καλύψουν τις ανάγκες τους και άρα οι πρώην άνεργοι καταναλωτές άρχισαν να εισπράττουν και μισθό εργαζομένων. Η οικονομία είχε αρχίσει να λειτουργεί με το ψεύτικο χρήμα, χωρίς ν' αλλάξουν τα δεδομένα, που την είχαν βυθίσει στην κρίση.

Δημιούργησαν εκ νέου συνθήκες ανάπτυξης, χωρίς ν' αναγκαστούν οι Αγγλοσάξονες ν' αλλάξουν την κοινωνική "παθογένεια" των ΗΠΑ. Οι μαύροι εργαζόμενοι έπαιρναν πλέον αρκετά και οι λευκοί συνάδερφοί τους πολλά περισσότερα. Όλοι ευτυχείς στη ρατσιστική κοινωνία των ΗΠΑ. Το πρόβλημα όμως δεν είχε επιλυθεί. Ήταν θέμα χρόνου αυτά τα "αρκετά" και "πολλά" χρήματα να ξανασυσσωρευτούν και να δημιουργήσουν πάλι "φούσκα" και άρα κρίση. Μια δεκαετία δεν θα μπορούσε ν' αντέξει αυτός ο σχεδιασμός. Οι εργαζόμενοι θα κάλυπταν τις καταναλωτικές τους ανάγκες σε πρώτη φάση και μετά θα αποταμίευαν και στο τέλος θα επένδυαν τις αποταμιεύσεις τους. Τι θα γινόταν τότε; Ξανά τα ίδια. Τα "πέτσινια" χρήματα δεν θα απέδιδαν τα αναμενόμενα και η οικονομία θα ξανάμπαινε σε κρίση. Οι Αγγλοσάξονες στο σημείο αυτό ήταν ανήσυχοι, εφόσον αυτό ήταν πρόβλημα,

το οποίο δεν μπορούσαν να το λύσουν, χωρίς να έρθουν σε σύγκρουση με τους υπόλοιπους λευκούς των ΗΠΑ. Όμως, σ' αυτό το σημείο τούς έβγαλαν από το αδιέξοδο οι "παπατζήδες".

Η λύση, που τους πρότειναν, ήταν απλή. Τα "πέτσινια" δολάρια θα τα "εξήγαγαν" στο εξωτερικό. Δεν θα τα άφηναν να "λιμνάζουν" στην αμερικανική οικονομία και να την απειλούν, αλλά θα τα "εξήγαγαν". Οι εσωτερικές τάσεις του "πέτσινου" αμερικανικού χρήματος θα εκτονώνονταν στο εξωτερικό. Ποιος όμως θα είχε ανάγκη τα "ξένα" δολάρια, εφόσον οι εθνικές οικονομίες εκείνη την εποχή ήταν ασύνδετες μεταξύ τους; Τα βιομηχανικά κράτη είχαν τις δικές τους ανεξάρτητες οικονομίες με τα δικά τους νομίσματα και λειτουργούσαν αυτόνομα. Δεν επέτρεπαν σε ξένα χρήματα να μπουν μέσα σ' αυτές και να απειλήσουν με εξαγορές το κεφάλαιό τους. Με τον νόμο προστάτευαν το κεφάλαιό τους από το χρήμα και με τα όπλα το προστάτευαν από τους άρπαγες.

Χρήματα "ξένα", δηλαδή, δεν ήθελε κανένας, γιατί κανένας δεν ήθελε να "υποθηκεύσει" το κεφάλαιό του. Το "κανένας" όμως είναι σχετικό. Γιατί; Γιατί, όταν δεν υπάρχει κάτι, μπορείς να το δημιουργήσεις. Οι Αμερικανοί αναζητούσαν κάποιον ξένο να πάρει τα χρήματά τους. Τι να τα κάνει; Να τα φάει. Να τα κάψει. Να τα κάνει ταπετσαρίες. Δεν τους ενδιέφερε τι θα τα έκανε. Αρκεί να τα έπαιρνε. Να έφευγαν από τα δικά τους χέρια. Να "τακτοποιούσαν" λογιστικά τα δικά τους οικονομικά και να φαινόταν ότι τα χρήματα αυτά κάπου "επενδύθηκαν" και άρα αναμένονται κέρδη. Με τον τρόπο αυτόν "αγόραζαν" χρόνο, καθυστερώντας την εκδήλωση της δικής τους οικονομικής κρίσης. "Αγόραζαν" χρόνο, για να ευθυγραμμιστούν με την οικονομική κρίση των πιο "αργών" οικονομιών της βιομηχανίας. Μετά είχε ο Θεός. Αν οι "αργοί" έμπαιναν σε πόλεμο, θα "δικαιολογούνταν" και οι ζημιές στις "επενδύσεις" των "γρήγορων". Οι πάντες σε κρίση και άρα και οι Αμερικανοί. Γενικό reset ...και πάλι από την αρχή.

Άρα τι αναζητούσαν; Τον αδύναμο "κρίκο" στην "αλυσίδα" των βιομηχανικών κρατών. Αυτόν, ο οποίος βρισκόταν σε άσχημη οικονομική κατάσταση και είχε ανάγκη τα χρήματα. Γιατί; Για να δημιουργήσει κι αυτός ψεύτικη ανάπτυξη, "αγοράζοντας" χρόνο, χωρίς να αλλοιώσει τη γενική οικονομική λειτουργία του συστήματος. Κάποιος, που να πάρει τα χρήματά τους και να τα καταναλώσει, χωρίς να τους "παραδώσει" το εθνικό του κεφάλαιο και εκτεθεί τόσο ο ίδιος όσο κι αυτοί που τον χρηματοδοτούν. Να καταναλώνεται το χρήμα. Να εισαχθεί το αμερικανικό χρήμα στην οικονομία του και να "εξαχθεί" γρήγορα, χωρίς να την παραμορφώσει. Πώς όμως θα μπει τόσο πολύ χρήμα και θα εξαχθεί χωρίς πρόβλημα; Πολύ απλά. Θα εισαχθεί, γιατί βολεύει αυτόν που το παίρνει και θα εξαχθεί ακόμα κι αν δεν βολεύει αυτούς που θ' αναγκαστούν να δεχθούν την επανεξαγωγή του. Τι σημαίνει αυτό; Θα εισαχθεί, για να δημιουργήσει συνθήκες ψευδούς οικονομικής ανάπτυξης στη χώρα που το παίρνει και θα εξαχθεί σε μορφή βομβών. Δολάρια θα έμπαιναν σε μια οικονομία και βόμβες θα μοιράζονταν στον περίγυρο.

Η λύση βρέθηκε εύκολα. Η Γερμανία βρισκόταν σε τρομερή κρίση και στην κυριολεξία πεινούσε. Η κρίση και η πείνα ευνοούν τους αγράμματους δεκανείς και ο Χίτλερ ήταν ένας τέτοιος. Αυτόν θα χρηματοδοτούσαν, για να δώσει "ανάπτυξη" στη Γερμανία. Με τα αμερικανικά χρήματα θα χρηματοδοτούσε "ανάπτυξη" αμερικανικού τύπου. Απλά τα εργοστάσια αυτής της ανάπτυξης δεν θα παρήγαγαν ψυγεία και πλυντήρια, αλλά τανκ και βόμβες. Οι εργάτες θα πληρώνονταν κανονικά και τα προϊόντα απλά δεν θα πήγαιναν σε εμπορικές αποθήκες, αλλά σε στρατιωτικά στρατόπεδα. Οι εργάτες θα πληρώνονταν από τα αμερικανικά χρήματα και όχι από τα χρήματα των καταναλωτών των προϊόντων τους, εφόσον τέτοιοι δεν υπήρχαν. Οι "καταναλωτές", όταν θα ερχόταν η ώρα, θα τα "απολάμβαναν" δωρεάν.

Στο σημείο αυτό οι Εβραίοι ήταν απόλυτα απαραίτητοι στους Αγγλοσάξονες των ΗΠΑ. Ακόμα κι αν γνώριζαν οι Αγγλοσάξονες το "κόλπο", δεν θα μπορούσαν να το εφαρμόσουν μόνοι τους χωρίς τους Εβραίους. Γιατί; Γιατί δεν θα μπορούσαν να "μεταφέρουν" τα χρήματά τους στη Γερμανία μόνοι τους. Θα ήταν "ορατοί" και θα υπήρχαν αντιδράσεις. Θα φαινόταν ότι χρηματοδοτούν τον Χίτλερ και ο Χίτλερ με βάση τον σχεδιασμό θα έπρεπε να κάνει πόλεμο, για να "επανεξάγει" τα χρήματά τους. Ενιαίο διεθνές τραπεζικό σύστημα δεν υπήρχε και δεν μπορούσαν να μεταφερθούν τα χρήματα, χωρίς να γίνουν αντιληπτά. Μόνον οι Εβραίοι μπορούσαν να καταφέρουν να φέρουν εις πέρας τον σχεδιασμό τους. Γιατί; Γιατί το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα μπορεί να μην ήταν ενιαίο, αλλά οι Εβραίοι τραπεζίτες είχαν παγκόσμια παρουσία.

Ως ανεξάρτητοι τραπεζίτες διαφορετικών εθνικοτήτων μπορούσαν να "μεταφέρουν" τα χρήματα από τη μία δική τους τράπεζα σε μια άλλη επίσης δική τους τράπεζα σε άλλη χώρα, χωρίς να φαίνεται τι γίνεται. Έβαλαν τον Χίτλερ να κάνει διωγμούς εναντίον των Εβραίων, για ν' αποκτήσουν ακλόνητο "άλλοθι" και τα αμερικανικά χρήματα μεταφέρθηκαν στη Γερμανία. Ποιος "ανήθικος" θα τολμούσε να ισχυριστεί ότι οι Εβραίοι χρηματοδοτούσαν το "Ολοκαύτωμα"; Ποιος ευφάνταστος "συνομωσιολόγος" θα τολμούσε να σκεφτεί ότι Εβραίοι έθεσαν στον Χίτλερ ως βασική προϋπόθεση, για να πάρει αυτά τα χρήματα, να χτίσει στρατόπεδα συγκέντρωσης;

Ο Χίτλερ ήταν ευτυχής και οι Εβραίοι ευτυχέστεροι. Γιατί; Γιατί θα αύξαναν το εθνικό τους μερίδιο τους στο παγκόσμιο κεφάλαιο. Μετά το αμερικανικό κεφάλαιο θα είχαν μερίδιο και στο ευρωπαϊκό. Πώς θα γινόταν αυτό; Ο Χίτλερ θα έκανε πόλεμο και θα ισοπέδωνε την Ευρώπη. Θα κατέστρεφε δηλαδή το κεφάλαιο των υπολοίπων Ευρωπαίων και με τη σίγουρη ήττα του θα κατέστρεφε και το κεφάλαιο της Γερμανίας. Όμως, για να ανορθωθεί το κεφάλαιο, απαιτεί χρήμα και η Ευρώπη θα είχε ανάγκη το χρήμα. Το δικό τους "πέτσινο" χρήμα.

Μέχρι την ισοπέδωση της Ευρώπης το αμερικανικό χρήμα, που δόθηκε στον Χίτλερ, δεν θα είχε απόδοση. Θα δινόταν τζάμπα ως "δώρο", για να καταναλωθεί. Μετά τον Χίτλερ όμως

το αμερικανικό χρήμα θα "εξαγόραζε" την ίδια την Ευρώπη. Τότε θα έρχονταν τα κέρδη της αμερικανικής επένδυσης. Η επένδυση του νεκροθάφτη. Χαρίζεις σε κάποιον αυτοκαταστροφικό ένα ακριβό πιστόλι με το ρίσκο να μην αυτοκτονήσει, αλλά, αν αυτοκτονήσει, θα "κονομήσεις" από το πανάκριβο φέρετρο, που θα πουλήσεις στην οικογένειά του.

Αυτό και έγινε. Μετά την καταστροφή της Ευρώπης η εβραϊκή FED δούλεψε διπλοβάρδιες. Μέρα και νύχτα τύπωναν δολάρια, για να "βοηθήσουν" την Ευρώπη. "Χάριζαν" χρήμα ψεύτικο, για να φαίνονται σαν "ευεργέτες" της Ευρώπης και αγόραζαν με της ίδιας ποιότητας χρήμα το μεγαλύτερο μερίδιο της ευρωπαϊκής βιομηχανίας. Η "επανεκκίνηση" της ευρωπαϊκής οικονομίας θα γινόταν και πάλι με τεχνητό τρόπο. Η Ευρώπη θα έμπαινε σε τροχιά αμερικανικής "ανάπτυξης". Με "ψεύτικα" χρήματα οι κατεστραμμένοι και άνεργοι Ευρωπαίοι πολίτες θα γίνονταν καταναλωτές και ως τέτοιοι θα έδιναν δουλειά στα καινούργια εργοστάσια, τα οποία θα τους προσλάμβαναν ως εργάτες. Στα καινούργια ευρωπαϊκά εργοστάσια, τα οποία ήταν πλέον αμερικανοεβραϊκής ιδιοκτησίας. Τότε έγινε και το περίφημο "γερμανικό θαύμα". Το "πέτσινιο" θαύμα των "πέτσινων" χρημάτων.

Αυτή όμως η αμερικανικού τύπου οικονομία του "πέτσινου" χρήματος δεν έπαψε να έχει την παθογένεια που πάντα τη χαρακτήριζε. Ήταν θέμα χρόνου το "πέτσινιο" συσσωρευμένο χρήμα να δημιουργήσει "φούσκα" και να την καταστρέψει. Αυτό και έγινε. Μέσα σε λίγες δεκαετίες άρχισε να δείχνει συμπτώματα "συμφόρησης". Η "πίεση" ήταν ανεβασμένη και ο "ασθενής" έτοιμος να βαρέσει "μπιέλα". Ο αμερικανοεβραϊκής ιδιοκτησίας Δυτικός Κόσμος έδειχνε σημάδια διάλυσης. Είχε συγκεντρώσει τόνους "πέτσινου" χρήματος και έπρεπε να το εξάγει, γιατί θα "πέθαινε". Χρειαζόταν επειγόντως μια σωτήρια "παρακέντηση", για να εκτονωθεί η κατάσταση.

Οι Εβραίοι δεν είχαν πρόβλημα. Είχαν και πάλι τη λύση. Θα "εξήγαγαν" το πρόβλημα στην Ανατολή. Το Ανατολικό Μπλοκ ήταν ένα στεγνό "λιβάδι", που θα μπορούσε να δεχθεί την πλημμύρα τους. Εκείνη την εποχή το Ανατολικό Μπλοκ μπορεί να διέθετε κεφάλαιο σε τεράστιες ποσότητες, αλλά το χρήμα το έδινε με το "σταγονόμετρο" στους εργαζομένους του. Γι' αυτό ήταν "στεγνό". Τότε αποφασίστηκε να καταστραφεί το Ανατολικό Μπλοκ, για να ξεφορτωθεί η Δύση το πλεονάζον και επικίνδυνο για την ίδια χρήμα της. Το 1991 πήγε ο Κορματσώφ και κατέθεσε τα "κλειδιά" της αυτοκρατορίας του στο Βατικανό. Κατόπιν ο πρώην αυτοκράτορας πήρε την αμοιβή του, διαφημίζοντας τις πίτσες Hut των Αμερικανοεβραίων. Ο κύβος είχε ριφθεί. Η πλημμύρα του "πέτσινου" χρήματος θα ξεκινούσε στην Ανατολή. Η Ανατολή θα δεχόταν το "πύο" της "παρακέντησης".

Και πάλι η ίδια μεθόδευση με τους ίδιους ανθρώπους και για τους ίδιους λόγους. Και πάλι οι Εβραίοι ήταν πολύτιμοι για τους Αμερικανούς. Δεν μπορούσαν και πάλι να τους παρακάμψουν, ακόμα κι αν γνώριζαν το κόλπο. Γιατί; Γιατί αυτό απαιτούσε τη συνενοχή την

ηγεσιών των χωρών αυτών και μόνον οι Εβραίοι είχαν δικούς τους ανθρώπους σε εκείνες τις χώρες. Όλοι οι χαφιέδες, οι δολοφόνοι, οι πράκτορες, οι πόρνες, οι νταβατζήδες, οι μαυραγορίτες του Ανατολικού Μπλοκ ήταν Εβραίοι. Γιατί; Γιατί στο Ανατολικό Μπλοκ δεν άλλαξε ο κοινωνικός χάρτης μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεν μπήκαν οι Εβραίοι στα σαλόνια του, όπως συνέβη στη Δύση. Παρέμειναν στους βόθρους, όπου βρίσκονταν πριν από τον πόλεμο. Αυτά τα "τρωκτικά" των "βόθρων" ήταν το "όπλο" των Εβραίων της Δύσης.

Με αυτούς ως συνεργάτες θα δημιουργούσαν τους νέους ηγέτες της Ανατολής. Τους ηγέτες, οι οποίοι θα έπαιρναν το χρήμα της Δύσης. Τους Εβραίους Τσουμπάις, οι οποίοι θα μετέφεραν τη "δημοκρατία" στην κομμουνιστική ανατολή. Απλά, σ' αυτήν την περίπτωση δεν είχαν το πρόβλημα που είχαν με τον Χίτλερ. Δεν χρειαζόταν μυστικότητα στη μεταφορά του χρήματος και ούτε τους ενδιέφερε αν θα φαίνονταν ή δεν θα φαίνονταν οι ίδιοι ως οι "επενδυτές" της λεηλασίας των εθνικών κεφαλαίων των λαών αυτού του μπλοκ. Ο μόνος περιορισμός τους ήταν ότι, ανάλογα με το κεφάλαιο που τους συνέφερε να κατέχουν ή να μην κατέχουν, είτε θα το αγόραζαν είτε θα το κατέστρεφαν. Για να έχουν τη δυνατότητα να παίζουν με τα κεφάλαια των λαών, ξεκίνησαν να χτίζουν τις άμυνές τους πριν αρχίσουν να "παίζουν" και συναντήσουν αντιδράσεις.

Γι' αυτόν τον λόγο χρηματοδότησαν τη "μαφία", η οποία στην πραγματικότητα είναι το αυθεντικό σταλινικό παρακράτος της προηγούμενης εποχής. Πρώην στελέχη των κομμουνιστικών κομμάτων στελεχώνουν τον εγκληματικό μηχανισμό, τον οποίο γνωρίζουμε σήμερα με τον δυτικό του όρο. Γιατί όμως χρηματοδότησαν τη "μαφία"; Για δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος ήταν ότι η "μαφία" είχε τη δύναμη και βέβαια τα όπλα για να τρομοκρατεί τους πληθυσμούς, όταν αυτοί θα αντιδρούσαν στην απίστευτη καταστροφή τους. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η "μαφία" συντίθεται από τεμπέλικα παράσιτα, που θέλουν να ζήσουν πλούσια. Τα δύο αυτά χαρακτηριστικά της την έκαναν υπερπολύτιμη. Με μέσον τους δικούς τους ανθρώπους δημιούργησαν την εξωφρενικά σπάταλη "μαφία" του πρώην ανατολικού μπλοκ. Τους Εβραίους πρώην χαφιέδες, δολοφόνους και μαστροπούς. Τέτοιοι είναι στο σύνολό τους οι "Ρώσοι" "ολιγάρχες" τύπου Ρομάν Αμπράμοβιτς, Μιχαήλ Φρίντμαν, Λεονίντ Μπλαβάτνικ, Βίκτορ Βέκσελμπεργκ, Μπορίς Μπερεζόφσκι και πάρα πολλοί άλλοι.

Αυτοί έδιναν τον ρυθμό της εξωφρενικής σπατάλης και οι υπόλοιποι μαφιόζοι τους ακολουθούσαν ευτυχείς. Τους Εβραίους αυτό τους ενδιέφερε. Δεν τους ενδιέφερε τι θα έκαναν τα χρήματα οι μαφιόζοι. Αν θα τα έκαναν Mercedes με χρυσά τιμόνια, γιουτ με πισίνες ή γούνες για τις πόρνες. Να ξεδεύονται τα χρήματα τους ενδιέφερε. Να τα δίνουν με τον τόνο και να τους τα επιστρέφουν επίσης με τον τόνο. Το πρώην κομμουνιστικό μπλοκ έχει δει απίθανες "καπιταλιστικές" καταστάσεις. Πρώην πεινασμένα "συντρόφια" σκούπιζαν στην κυριολεξία τους κώλους τους με "πεντακοσάρικα", για να νιώσουν τον καπιταλισμό με όλο τους το "είναι". Δολοφόνοι σκούπιζαν τα αίματα από πάνω τους με "διακοσάρικα",

επειδή δεν είχαν πάνω τους χαρτομάντιλα. Πόρνες είχαν μεροκάματα μεγαλύτερα από τα κέρδη βιοτεχνών της Δύσης.

Όλες οι ηγεσίες των κρατών της πρώην κομμουνιστικής Ανατολής τέτοιοι είναι. Μπράβοι της νύχτας, αλκοολικοί, έμποροι ναρκωτικών, δολοφόνοι και χαφιέδες. Από τον "πρώτο" διδάξαντα Γέλτσιν και όσους τον "ακολούθησαν" στη συνέχεια. Από τον Πούτιν της Σιβηρίας μέχρι τους Μπορίσοφ και Γκρουέφσκι στη βαλκανική "γειτονιά" μας. Λογικό είναι αυτό. Με ποιους θα συνεργάζονταν οι Εβραίοι των "βόθρων"; Με τους επιστήμονες, τους ιδεολόγους ή τους διανοούμενους; Μ' αυτούς που γνώριζαν από πάντα. Με τους συγκάτοικους τους στο "κατακάθι" της κοινωνίας. Από τη στιγμή που έλεγξαν τη "μαφία" και άρα και τα όπλα της, ήταν έτοιμοι να παίξουν με το κεφάλαιο του πρώην Ανατολικού Μπλοκ.

Εξαιτίας των συμφερόντων τους ακολούθησαν διαφορετική τακτική, ανάλογα με τον χώρο που τους ενδιέφερε. Στον ευρωπαϊκό τομέα αυτού του πρώην Ανατολικού Μπλοκ αγόραζαν με το "πέτσινο" χρήμα ακίνητα και έκλειναν τα εργοστάσια, για να μην τους απειλούν με την παραγωγή τους και χαλάνε την "πιάτσα" στην Ευρώπη. Οικόπεδα, κάστρα, παλάτια, αγροκτήματα και έργα τέχνης άλλαξαν ιδιοκτησία μέσα σε λίγες ημέρες. Τα εργοστάσια έκλεισαν στο σύνολό τους.

Τα ακριβώς αντίθετα έκαναν στην Κίνα. Αυτήν θα την ανέπτυσσαν με όρους χιτλερικής Γερμανίας. Γι' αυτόν τον λόγο δεν προχώρησαν στον δήθεν "εκδημοκρατισμό" της, όπως έκαναν με όλα τα ομοειδή σταλινικά καθεστώτα στις υπόλοιπες χώρες στην κομμουνιστική Ανατολή. Το φασιστικό καθεστώς της Κίνας τους ευνοούσε, εφόσον γνώριζαν πώς να δημιουργούν και να ελέγχουν "πετυχημένους" Χίτλερ. Ήθελαν να ελέγχουν απόλυτα την παραγωγή και ένα τέτοιο καθεστώς τους εξασφάλιζε τον έλεγχο αυτόν. Ελάχιστα τους απασχολούσε αν αυτός ο νέος Χίτλερ ήταν λίγο πιο κίτρινος από τον αυθεντικό. Με τα χρήματα της Δύσης πήραν παράταση ζωής οι "μαοσταλινικοί" του Πεκίνου και η Κίνα άρχισε να παράγει με δαιμονιώδεις ρυθμούς.

Αυτός ήταν ο σχεδιασμός. Αποβιομηχάνισαν Δύση και Ανατολή και μετέφεραν την παραγωγή στην Κίνα σε δικά τους νέα εργοστάσια. Τα εργοστάσια στην ακριβή Δύση έκλεισαν στο σύνολό τους —ελλείψει ανταγωνιστικότητας— μπροστά στα φτηνά κινεζικά χέρια. Τα εργοστάσια στη φτηνή Ανατολή απλά —μετά την "πτώση του τείχους"— δεν λειτούργησαν ποτέ, ώστε να τα ανταγωνιστούν. Μόνον η Κίνα με το φασιστικό καθεστώς —το οποίο ευγνωμονούσε τους Εβραίους, όπως και ο Χίτλερ— θα παρήγαγε. Οι Εβραίοι πλέον ήταν κυρίαρχοι των πάντων. Έλεγχαν το σύνολο του παγκοσμίου κεφαλαίου και το σύνολο της αγοράς. Έλεγχαν το σύνολο του παγκόσμιου τραπεζικού συστήματος και όλων των "περιφερειακών" τραπεζικών μηχανισμών, που ελέγχουν τα κράτη τύπου ΔΝΤ κλπ.. Δεν έχουν πλέον κανέναν "συνέταιρο" ...ούτε στο τυπικό επίπεδο.

Οι Αμερικανοί εκεί τη "πάτησαν". Κάθε φορά που έπαιρναν κέρδος σε χρήμα, έχαναν κεφάλαιο. Ως γνήσιοι "Ινδιάνοι" της Νέας Γης, έπαιρναν "χάντρες" και "καθρεπτάκια" και έδιναν μέρος της γης και του ύδατός τους στους συνεταιίρους τους. Με το "New Deal" και εξαιτίας του χρήματος της εβραϊκής FED εισέπραξαν μεγάλα "κέρδη", αλλά έχασαν ένα σοβαρό μερίδιο του κεφαλαίου τους μέσα στις ΗΠΑ. Μέσα στις ΗΠΑ, που μέχρι τότε τους ανήκαν αποκλειστικά. Με τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και εξαιτίας των ιδίων λόγων, έγιναν ισότιμοι συνεταιίροι με τους Εβραίους στο διευρυμένο πλέον υπερεθνικό κεφάλαιό τους. Τα κέρδη τους ήταν τεράστια, αλλά είχαν χάσει την ιδιοκτησία του μισού κεφαλαίου τους. Με την Νέα Τάξη έχασαν παντελώς το κεφάλαιό τους και το μόνο που τους έμεινε ήταν ο αμερικανικός τίτλος αυτού του κεφαλαίου.

Την "πάτησαν", γιατί δεν γνώριζαν τα κόλπα του "παπατζή". Έβλεπαν τα ταμεία τους να γεμίζουν δολάρια, αλλά δεν έβλεπαν ότι στα μετοχικά "μερίδια" υπήρχαν απώλειες. Έβλεπαν τα ταμεία στους πάγκους τους, αλλά δεν έβλεπαν τα "συρτάρια" στα γραφεία τους. Είχαν "ξεχάσει" ότι με τη δική τους άδεια αυτά τα δολάρια ήταν στο μεγαλύτερό τους μέρος "πέτσινά". Τους είχε μπερδέψει ο "παπατζής" και στην τελική παρτίδα δεν ήξεραν πού είναι ο "παπάς". Τώρα τους έχουν αφήσει με ένα τεράστιο χρέος και χωρίς σχεδόν καθόλου κεφάλαιο, για να ελπίζουν σε σωτηρία. Το αμερικανικό κεφάλαιο, το οποίο μονοπωλεί σχεδόν το σύνολο της παγκόσμιας αγοράς —όπως αρμόζει στο κεφάλαιο των ιμπεριαλιστών—, είναι μόνον κατ' όνομα αμερικανικό. Στην πραγματικότητα είναι εβραϊκό και τόσο η "έδρα" του όσο και τα "κέρδη" του είναι περιφερόμενα, όπως ταιριάζει στους περιφερόμενους ιδιοκτήτες του.

Στην κυριολεξία δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή ούτε μία σοβαρή αμερικανική εταιρεία, που να μην ανήκει στους Εβραίους, είτε έμμεσα στις τράπεζές τους είτε άμεσα σε ιδιώτες. Ακόμα και το "σύμβολο" των ΗΠΑ, που είναι η Coca-Cola, ανήκει στον γνωστό Εβραίο Μπάφετ. Στους Αμερικανούς έμειναν τα παλιά χωράφια, που άρπαξαν από τους Ινδιάνους ...κι αυτά όχι όλα. Ακόμα και τα σπίτια, στα οποία κατοικούν, δεν τους ανήκουν. Στους Εβραίους πληρώνουν ενοίκια και πάλι είτε έμμεσα μέσω των στεγαστικών δανείων είτε άμεσα ως ενοικιαστές.

Η απόλυτη τραγωδία των ΗΠΑ. Οι πρώην λαθρομετανάστες είχαν γίνει τα αφεντικά του τόπου τους. Τα απόλυτα αφεντικά. Αυτοί, που ήθελαν να συνεργαστούν με τους Εβραίους, για να γίνουν "Φαραώ", είχαν την κακή του τύχη. Η άπληστη "ακρίδα" της ασιατικής ερήμου πέρασε από τις ΗΠΑ και στην κυριολεξία δεν άφησε τίποτε όρθιο. Οι πάλαι ποτέ "παχιές "αγελάδες" του Νέου Κόσμου αφαιμάχθηκαν σε τέτοιο βαθμό, που έχει ξεπεράσει την απλή "ισχνότητα" και να μιλάμε πλέον για βέβαιο θάνατο από αστία. Τώρα οι Αμερικανοί βαδίζουν την ατέλειωτη νύχτα της απελπισίας, εναποθέτοντας την ελπίδα τους στον Θεό. Φτωχοί και πεινασμένοι ζεσταίνονται γύρω από βαρέλια της φωτιάς, κοιτώντας τον Ουρανό. Την τελευταία τους ελπίδα. Οι μέχρι πριν λίγες ημέρες Πλανητάρχες.

Οι δέκα πληγές του Φαραώ.

Στο σημείο αυτό θα δοκιμάσουμε να κάνουμε κάτι το περίεργο και ο αναγνώστης θα πρέπει να προσέξει ιδιαίτερα, για να το καταλάβει. Όλοι έχουμε μάθει στα σχολεία όπου πηγαίναμε μερικά πολύ σημαντικά ιστορικά συμβάντα, τα οποία επηρέασαν σε καθοριστικό βαθμό την πορεία της ανθρωπότητας. Ανάμεσα σ' αυτά τα συμβάντα ήταν και το περιστατικό με τις πληγές του Φαραώ, για το οποίο μάθαμε στα θρησκευτικά. Όταν όμως αναφερόμαστε στις δέκα πληγές του Φαραώ, για τι πράγμα ακριβώς μιλάμε; Μιλάμε για τα προβλήματα, που απασχολούσαν τον Φαραώ. Μιλάμε για τα προβλήματα, που απασχολούσαν την αυτοκρατορία του και τον λαό του. Άρα μιλάμε για "πληγές", οι οποίες μπορούν να κλονίσουν μια αυτοκρατορία και να την οδηγήσουν στο θάνατο. Τέτοια αυτοκρατορία δεν είναι και οι ΗΠΑ; Τη διαχείριση της Πλανηταρχίας δεν έχουν; Αυτήν τη στιγμή δεν είναι "άρρωστες" και κινδυνεύουν να "πεθάνουν" ως τέτοιες; Να "πεθάνουν" και να οδηγήσουν τον λαό τους στον "θρήνο";

Οι πληγές του Φαραώ, δηλαδή, θα μπορούσαν να είναι οι "πληγές" του σημερινού ενοίκου του Λευκού Οίκου. Θα μπορούσαν να είναι το πρόβλημα του Ομπάμα. Ένα πρόβλημα, που θα χωρούσε μια εξήγηση. Όταν εμείς γνωρίζουμε ποιοι οδήγησαν την αμερικανική αυτοκρατορία στην πτώση και τον θάνατο, ευνόητο είναι ότι μπορούμε να τους "παρακολουθήσουμε" μέσα στον χρόνο, όπως παρακολουθούμε και την πρόοδο μιας "αρρώστιας". Έχουμε γνώση των πρακτικών τους και έχουμε την πολυτέλεια να επιβεβαιώσουμε αυτές τις πρακτικές από τα καταγεγραμμένα ιστορικά στοιχεία. Έχουμε δηλαδή τα πάντα. Γνωρίζουμε ότι η γνώση είναι πάντα το κεφάλαιο της κάθε αυτοκρατορίας και άρα ότι από εκεί ξεκινούν τα προβλήματά της. Γνωρίζουμε την "πορεία" των Εβραίων μέσα στις ΗΠΑ. Γνωρίζουμε και τη σταδιακή "μετάλλαξη" που υπέστη η αμερικανική κοινωνία, εξαιτίας της ύπαρξης των Εβραίων μέσα σ' αυτήν.

Όλα αυτά, τα οποία έχουν μια συγκεκριμένη σειρά μεταξύ τους, θα προσπαθήσουμε να τα βάλουμε απέναντι από τις Δέκα Πληγές του Φαραώ. Να δούμε, δηλαδή, αν επιβεβαιώνεται η σειρά που εκδηλώνεται η "νόσος" των αυτοκρατοριών. Να δούμε αν μπορεί να καταστραφεί μια αυτοκρατορία και ο λαός της με τη σειρά εκδήλωσης αυτών των γεγονότων. Αυτό, το οποίο "στερεώνει" τη σκέψη μας, είναι ότι υπάρχει μια λογική σ' αυτήν τη σειρά. Πρώτα κολλάς μια αρρώστια και κατόπιν νοσείς. Πρώτα νοσείς και κατόπιν πεθαίνεις. Πεθαμένοι, που να νοσούν, δεν υπάρχουν. Άρρωστοι, που εκ των υστέρων να κολλάνε τις αρρώστιες που τους ταλαιπωρούν, δεν υπάρχουν.

Αυτήν τη λογική αναζητούμε στις Πληγές του Φαραώ. Εφόσον πρόκειται για περιγραφή μιας "αρρώστιας", που οδηγεί μια αυτοκρατορία στον "θάνατο", φυσικό είναι ν' ακολουθεί τη λογική της αρρώστιας. Φυσικό είναι η εκδήλωση των πληγών ν' ακολουθεί την ίδια λογική. Δεν είναι δυνατόν η πρώτη πληγή να είναι ο "θάνατος" του ασθενούς και στη συνέχεια η δεύτερη πληγή να περιγράφει την εκδήλωση της ασθένειας που τον σκότωσε.

Δεν είναι δυνατόν την πληγή της αρρώστιας να την ακολουθεί η πληγή που προειδοποιεί τι πρέπει ν' αποφεύγει, για να μην την κολλήσει.

Η πρώτη πληγή θα αφορά σίγουρα τον "μολυσμένο" τόπο, που προκαλεί την αρρώστια. Μόνον αν κάποιος δεν κατορθώσει ν' αποφύγει αυτήν την πρώτη και βασική πληγή, σίγουρα θ' ακολουθήσει η δεύτερη πληγή, εφόσον θα "κολλήσει" την αρρώστια. Στη συνέχεια ακολουθεί όλη η συμπτωματολογία μιας αρρώστιας, η οποία έχει κι αυτή τη δική της λογική. Πρώτα βγάζεις εξάνθημα και μετά αυτό, αν δεν αντιμετωπιστεί καταλλήλως, γίνεται σπυρί και στη συνέχεια πληγή. Πρώτα γίνεται πληγή και μετά ακολουθεί η σήψη και ο ακρωτηριασμός. Η κάθε νέα πληγή πρέπει να επιβαρύνει την προηγούμενη κατάσταση και αργά αλλά σταθερά να οδηγεί στον θάνατο. Άρα, για να έχουν νόημα οι Πληγές του Φαραώ, θα πρέπει να σέβονται αυτήν τη σειρά. Για να έχουν "προβολή" στο πρόβλημα των ΗΠΑ, θα πρέπει να σέβονται αυτήν τη λογική.

Αυτά όλα μας δίνουν τη δυνατότητα να ξεκινήσουμε αυτήν την ιδιόμορφη ανάλυσή μας. Ξεκινάμε λοιπόν από το "πού" δημιουργήθηκε το πρόβλημα, το οποίο στη συνέχεια οδήγησε στον "θάνατο" των ΗΠΑ. Από το "πού" ξεκινάς και αυτό σου προσδιορίζει ταυτόχρονα και το χρονικό σημείο απ' όπου ξεκινάς την ανάλυση. Για εμάς —με βάση τη γνώση μας— η "αρρώστια" των ΗΠΑ ξεκινάει από τη στιγμή που έχασαν τον έλεγχο του θεμελίου μιας αυτοκρατορίας και άρα από τη στιγμή που οι Εβραίοι κατόρθωσαν και έλεγξαν την ανώτατη παιδεία τους. Ο σημερινός θάνατος ξεκίνησε όταν μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο οι Εβραίοι άρχισαν να "αλώνουν" τα μεγάλα Κολέγια των ΗΠΑ.

Με επικεφαλής κυρίως Γερμανοεβραίους επιστήμονες, οι οποίοι, άλλες φορές ως υπερδιαφημισμένοι "φωστήρες" και άλλες φορές ως βασανισμένα "θύματα" του ναζισμού, άλωναν τα πανεπιστήμια το ένα μετά το άλλο. Καταλαμβάνοντας τις περισσότερες φορές καταχρηστικά τις έδρες τους, λειτουργούσαν περισσότερο συνωμοτικά παρά επιστημονικά. Σ' αυτήν την εγκληματική τους δραστηριότητα δεν έβρισκαν σοβαρές αντιστάσεις, γιατί οι Αμερικανοί νόμιζαν ότι ήταν αναγκαία θυσία για τα συμφέροντά τους. Όλοι αυτοί οι "περίεργοι" Γερμανοεβραίοι έδιναν ευρωπαϊκό "αέρα" στους "επαρχιώτες" Αμερικανούς, οι οποίοι εισέβαλαν ως "κατακτητές" στην Ευρώπη και ήθελαν να βελτιώσουν την "εικόνα" τους.

Λειτουργώντας αυτοί ως γνήσια συμμορία, έστρωσαν τη διαδοχή τους αποκλειστικά από ομοεθνείς τους. Με πιο επιφανείς και διάσημους τον Αϊνστάιν και τον Οπενχάιμερ, σταδιακά πήραν τον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας από τους Αμερικανούς και μέσα σε λίγα χρόνια, χρησιμοποιώντας τα αμερικανικά μέσα, χρήματα και υποδομές, οι Εβραίοι βρέθηκαν με τεράστιο κεφάλαιο γνώσης στα χέρια τους. Αν σκεφτεί κάποιος ότι οι Αμερικανοί είχαν ληλατήσει την τεχνολογία της Ευρώπης και την είχαν μεταφέρει στην Αμερική, αντιλαμβάνεται κάποιος τι είδους και μεγέθους γνώση έπεσε κατ' ευθείαν στα χέρια των Εβραίων.

Ό,τι ανακάλυψε η ανθρωπότητα και κυρίως ο χριστιανισμός με τεράστιο κόπο και θυσία χιλιάδων χρόνων, έγινε "πακέτο" και βρέθηκε στην ιδιοκτησία των Εβραίων. Αυτήν την ιδιοκτησία αφαίρεσαν οι Εβραίοι από τις ΗΠΑ και αυτή η απώλεια ήταν στην πραγματικότητα ο "θάνατος", όχι μόνον ο δικός τους, αλλά και της χριστιανικής αυτοκρατορίας στο σύνολό της. Αυτός ο "θάνατος" όμως δεν ήταν ακαριαίος ή ατυχηματικός, αλλά προϊόν μακρόχρονης βαριάς "αρρώστιας". Αυτήν την "αρρώστια" και τα συμπτώματά της περιγράφουν οι "Δέκα Πληγές του Φαραώ". Την "αρρώστια", η οποία είναι η νόσος, που οδηγεί τις αυτοκρατορίες στον "θάνατο".

Οι δέκα πληγές ήταν οι εξής:

Τα νερά του ποταμού Νείλου μετατράπηκαν σε αίμα, με αποτέλεσμα να φοφήσουν τα πλάσματα που ζούσαν σε αυτόν και να υπάρχει έλλειψη πόσιμου νερού (εδ. 7:14-21)

Τα νερά, που "ξεδιψούν" έναν λαό, είναι η γνώση ...και τα ποτάμια, όπου αυτά κυλάνε, είναι οι μηχανισμοί εκπαίδευσης. Η γνώση συνδέεται με τα νερά, γιατί είναι απαραίτητη για να ζήσεις, αλλά δεν μπορεί να σε ταΐσει, όπως το κεφάλαιο. Η γνώση "ποτίζει" το κεφάλαιο για να αναπτυχθεί, αλλά δεν είναι η ίδια κεφάλαιο, για να παράγει προϊόντα. Η γνώση λοιπόν είναι για ένα σύστημα και έναν λαό ό,τι είναι το νερό για τον άνθρωπο και τη γη που τον ταΐζει. Η γνώση είναι ζωογόνος, αλλά το κεφάλαιο είναι ζωοδότης.

Οι Εβραίοι, από τη στιγμή που κατόρθωσαν και έλεγξαν την αμερικανική γνώση στο ανώτατο επίπεδο της, μπορούσαν να ελέγχουν τα πάντα. Ελέγχοντας τα πιο ισχυρά κολέγια, στην πραγματικότητα έλεγχαν το σύνολο της γνώσης. Τόσο της γνώσης που μπορούσε να αποδώσει κέρδη, εφόσον την "πακετάρισαν" σε πνευματικά δικαιώματα, τα οποία οι ίδιοι κράτησαν για λογαριασμό τους, όσο και της γνώσης που δινόταν στους απλούς Αμερικανούς μέσω των σχολείων τους.

Η κορυφαία γνώση έγινε "αίμα", που πλέον ανήκε σε ιδιώτες ιδιοκτήτες —οι οποίοι μόνοι τους αποφάσιζαν ποιος θα "ζήσει" και ποιος θα "πεθάνει" στην παραγωγή— και η απλή γνώση, που "ξεδιψά" τον άνθρωπο, απλά δινόταν με το "σταγονόμετρο". Το αποτέλεσμα ήταν η "δίψα" για τους ανθρώπους και ο "θάνατος" για τα πλάσματα και τα μέσα της παραγωγής. Όποιος παραγωγός δεν είχε τα χρήματα να πληρώσει στους Εβραίους τα πνευματικά δικαιώματα της παραγωγής, ήταν θέμα χρόνου να "πεθάνει" και να βγει από την αγορά. Όποιος απλός άνθρωπος δεν είχε χρήματα να πληρώσει τα ακριβά κολέγια για να "ξεδιψάσει", ήταν θέμα χρόνου να καταδικαστεί σε αιώνια "δίψα", ζώντας φτωχός σε κάποιο γκέτο.

Οι Αμερικανοί, από τη στιγμή που έχασαν τον έλεγχο των υδάτων του συστήματός τους, βρίσκονταν στο έλεος των Εβραίων. Η γνώση, που θα έπαιρναν πλέον, ήταν εξαρτώμενη από την ποιότητα εκείνων που την έλεγχαν. Αν οι Εβραίοι ήταν "καθαροί", θα ήταν

"καθαρή" και η γνώση που θα έπαιρναν οι Αμερικανοί. Αν οι Εβραίοι ήταν "βρομεροί", ανάλογη θα ήταν και η γνώση που θα έδιναν. Οι Εβραίοι ήταν "βρομεροί" και δυστυχώς για τους Αμερικανούς λειτούργησαν όπως ένα φακελάκι τσάι μέσα σε ένα κύπελλο. Η παρουσία τους μέσα στον μηχανισμό εκπαίδευσης της υπερδύναμης "βρόμισε" τα πάντα. Στο "νερό", που έπιναν οι Αμερικανοί και έδιναν και στα παιδιά τους, οι "μολυσματικοί" Εβραίοι έβαλαν τα "βρακιά" τους.

Βάτραχοι κάλυψαν όλη την επικράτεια της Αιγύπτου, μπαίνοντας στα σπίτια των ανθρώπων (εδ. 8:1-15)

Οι "Βάτραχοι" είναι οι άνθρωποι, τους οποίους "παράγουν" οι "δεξαμενές" και τα "ποτάμια" της γνώσης, όταν η γνώση είναι σφραγισμένη ή "δηλητηριασμένη". Οι "Βάτραχοι", που κάλυψαν τις ΗΠΑ, ήταν η πρώτη μεταπολεμική "παραγωγή" των ελεγχόμενων από τους Εβραίους αμερικανικών πανεπιστημίων. Άνθρωποι με νέα και περίεργα για εκείνη την εποχή επαγγέλματα. Άνθρωποι, οι οποίοι διαφοροποιούνταν από τους κλασσικούς επιστήμονες της προηγούμενης εποχής. Κοινωνιολόγοι, μάντζερ, ψυχαναλυτές, ψυχολόγοι, επικοινωνιολόγοι, δημοσκόποι, διαφημιστές, στυλίστες, δημοσιοσχεστές, ειδικοί μάρκετινγκ κλπ..

"Αεριτζήδες" με πτυχία πολυτελείας. Τόσο "αεριτζήδικα", που ποτέ δεν τόλμησαν να τα εμφανίσουν σαν ανεξάρτητους επιστημονικούς κλάδους, παρά τα έκρυσαν πίσω από τους τίτλους των Χάρβαρντ ή των Γέιλ, τα οποία είχαν καλό "όνομα", εξαιτίας των καθαρά θετικών επιστημονικών κλάδων τους. Πτυχίο Χάρβαρντ έπαιρνε μια ευφυΐα της μηχανικής και το ίδιο πτυχίο έπαιρνε και ένας τενεκές της κοινωνιολογίας. Πτυχίο Γέιλ έπαιρνε ένας ταλαντούχος ερευνητής της ιατρικής και το ίδιο πτυχίο έπαιρνε και ένας καραγκιοζοπαίχτης της ψυχολογίας. Ας προσπαθήσει κάποιος να σκεφτεί μια διάσημη σχολή κοινωνιολογίας των εξειδικευμένων στην κοινωνιολογία ΗΠΑ. Κρυμμένα είναι τα "βατράχια" πίσω από τους τίτλους των γιατρών και των μηχανικών.

Όλοι αυτοί οι άνθρωποι με την εβραϊκή "παιδεία" προόδευσαν ανεξέλεγκτα σε παρθένους χώρους, τους οποίους "πριμοδοτούσε" η "μήτρα" που τους "γεννούσε". Αυτοί σταδιακά κατέκλυσαν τα πάντα. Έγιναν οι υπερπροβαλλόμενοι Celebrities της αμερικανικής κοινωνίας, που έπαιρναν τον δημόσιο "λόγο" και μιλούσαν στους Αμερικανούς. Πολιτικοί, συγγραφείς, φιλόσοφοι, σεναριογράφοι, δημοσιογράφοι, οι οποίοι με τη "βοήθεια" των πλούσιων "ευεργετών" τους έπιασαν όλα τα πόστα, τα οποία μπορούσαν να διαμορφώσουν τη "νέα" αμερικανική κοινωνική γνώμη των ΗΠΑ. Την αμερικανοεβραϊκή πλέον κοινωνική γνώμη των αμερικανοεβραϊκών ΗΠΑ. Αυτοί, οι οποίοι θα αναλάμβαναν να δημιουργήσουν το νέο "American dream".

Όλο αυτοί ήταν απευθείας "προϊόν" των εβραϊκών κολεγίων. Όσοι δεν ήταν οι ίδιοι Εβραίοι, ήταν χρηματοδοτούμενοι και άρα εξαρτώμενοι από τους Εβραίους, οι οποίοι

έλεγχαν τα πάντα. Κολέγια, τηλεοπτικά κανάλια, ραδιοφωνικούς σταθμούς, εφημερίδες, πολιτικά κόμματα κλπ.. Έλεγχαν ό,τι τους επέτρεπε να μπαίνουν καθημερινά στα σπίτια των ανθρώπων. Οι Αμερικανοί νόμιζαν ότι, κλειδώνοντας τις πόρτες των σπιτιών τους, άφηναν τα πορνεία έξω από αυτά και δεν έβλεπαν ότι αυτά έμπαιναν κάθε μέρα στο σαλόνι τους μέσω της τηλεόρασης. Στους δρόμους να τα παρατούσαν τα παιδιά τους, λιγότερες πιθανότητες θα είχαν να συναντήσουν αλήτες των "κυβικών" του Εβραίου Lary King. Έναν Εβραίο "βάτραχο", ο οποίος καλεί μόνιμα στην εκπομπή του Εβραίου "βατράχους", για να εισβάλουν στα σπίτια των Αμερικανών.

Ο αέρας της Αιγύπτου γέμισε με σκνίπες, παρενοχλώντας ανθρώπους και ζώα (εδ. 8:16-19)

Με τη βοήθεια των "βατράχων" και των άπειρων χρημάτων οι Εβραίοι άρχισαν να ελέγχουν απόλυτα τη "βιομηχανία" παραγωγής μαζικών προτύπων. Από τις "ακαθαρσίες" των "βατράχων" γεννήθηκαν οι "σκνίπες". Από τις άρρωστες απόψεις τους, τις υπέρμετρες φιλοδοξίες τους, τις αυθαίρετες απαιτήσεις τους και τα σχεδόν ανώμαλα όνειρά τους. Ο Εβραίος Γούντυ Άλλεν ήταν ένας τέτοιος βρομερός "βάτραχος", από τις "ακαθαρσίες" του οποίου προέκυψαν πολλές "σκνίπες". Αυτά τα "περίεργα" άρχισαν να σκορπίζονται από τη "βιομηχανία" του Χόλυγουντ. Το "σχολείο" των αγράμματων —και όχι μόνον— μαζών.

Τα εβραϊκής εμπνεύσεως χολιγουντιανά πρότυπα γέμισαν τον "αέρα" των ΗΠΑ, παρενοχλώντας όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι μέχρι τότε ακολουθούσαν την απλή αμερικανική λογική. Ο αμερικανικός λαός μέχρι τότε ήταν ένας λαός, που, ως λαός εποίκων, λάτρευε την ιδιοκτησία κεφαλαίου και άρα και την εργασία που η ιδιοκτησία αυτή συνεπάγεται. Ήταν ένας λαός εργατικός, ο οποίος χαιρόταν όταν έβαζε κόπο, για να βγάλει το ψωμί του. Ένας λαός αγαθός, φιλόπονος και σε γενικές γραμμές καλοπροαίρετος. Αυτός ο λαός με τη μέχρι τότε παιδεία του είχε τα ανάλογα απλά και αγαθά πρότυπα. Πρότυπα, όπως ο τίμιος, εργατικός, γενναίος και άρα και καλός "γαμπρός" Τζων Γουέιν.

Με την επικράτηση των Εβραίων στο Χόλυγουντ τα πρότυπα άλλαξαν. "Πετυχημένοι" της αμερικανικής κοινωνίας δεν ήταν πλέον οι τίμιοι πολίτες, οι εργατικοί αγρότες, οι συνεπείς εργάτες, οι επιμελείς μαθητές και ό,τι έχει ανάγκη μια υγιής κοινωνία για να λειτουργήσει. "Πετυχημένοι" έγιναν οι "αεριτζήδες", οι τεμπέληδες και τα παράσιτα, όταν κατάφερναν και έβγαζαν χρήματα. Ακόμα πιο "πετυχημένοι" ήταν οι απατεώνες, οι οποίοι γίνονταν πραγματικά πλούσιοι και δεν τους έπιανε ο νόμος. Τα "αριστεία" της νέας εποχής τα έπαιρναν οι δικηγόροι, που ήταν καί μορφωμένοι καί μάγκες, εφόσον κONOμούσαν, "σώζοντας" τους απατεώνες από τον νόμο. Ταινίες επί ταινιών γυρίστηκαν, για να πειστούν οι Αμερικανοί πόσο "μάγκες" ήταν κάποιοι νταβατζήδες, δικηγόροι, χρηματιστές, χαρτοπαίκτες, πόρνες, κλέφτες και ψεύτες, που γίνονταν πλούσιοι εις βάρος της κοινωνίας.

Οι Εβραίοι έβγαζαν τα εθνικά τους "πρότυπα" σε κοινή θέα. Μεγάλες μέρες για τον ιουδαϊσμό. Για πρώτη φορά "μοίραζαν" τον "πολιτισμό" τους και είχαν βρεθεί άνθρωποι που να τον θέλουν. Αυτά όλα τα "προχωρημένα" πρότυπα στις αρχές βρήκαν αντιστάσεις στη συντηρητική και εργατική αμερικανική κοινωνία. Όποιος έβγαζε χρήματα, είτε "σταυροπόδι" είτε με τον "κώλο" του, ήταν μια ενοχλητική "σκνίπα" για τον συντηρητικό εργατικό Αμερικανό. Όλα αυτά τα παράσιτα ενοχλούσαν τους Αμερικανούς, αλλά δεν ήταν τόσο ισχυρά για να τους καταστρέψουν ή να τους δημιουργήσουν προβλήματα στην καθημερινή τους ζωή. Ενοχλούσαν με τη νοοτροπία τους τους Αμερικανούς, είτε αυτοί ήταν κεφαλαιοκράτες είτε κοινói εργαζόμενοι. Τους ενοχλούσαν, γιατί δεν μπορείς να πας από τον Τζων Γουέιν κατευθείαν σε ένα μονίμως πορνοερεθισμένο "μυγόχεσμα", που παριστάνει τον εραστή, όπως ο Γούντυ Άλλεν.

Σμήνη από αλογόμυγες εισέβαλλαν σε κάθε κατοικία των Αιγυπτίων σε σημείο που, όπως αναφέρει η αφήγηση, "η γη καταστράφηκε από τις αλογόμυγες" (εδ. 8:20-32)

Με την πάροδο του χρόνου οι εβραϊκής εμπνεύσεως "σκνίπες" έγιναν επικίνδυνες "αλογόμυγες". Τα εβραϊκά "πρότυπα" έπιασαν τόπο και η νέα γενιά των Αμερικανών δεν ήθελε να εργάζεται, ούτε τίμια ούτε σκληρά. Όλοι αυτοί οι Αμερικανοί με τις "νέες" ιδέες, όταν μπήκαν στην αμερικανική παραγωγή, την παραμόρφωσαν. Την "αρρώστησαν", εφόσον της προσέδωσαν νέα παθογένεια. Τα παιδιά των αγροτών δεν ήθελαν να γίνουν αγρότες, γιατί δεν τους άρεσε να εργάζονται σκληρά και άρα η γη ήταν η πρώτη που καταστράφηκε από τις "αλογόμυγες". Οι πάντες μετακινήθηκαν στα "ζώα", αλλά και αυτά τα "αρρώστησαν", γιατί η "αρρώστια" ήταν πλέον ανεξέλεγκτη.

Η άλλοτε παραγωγική αμερικανική κοινωνία απέκτησε την "παθογένεια" της αποικιοκρατικής Βρετανίας. Άλλαξε το σύνολο του εκπαιδευτικού και παιδαγωγικού "προσανατολισμού" της. Υπό την εβραϊκή καθοδήγηση το σύστημα παιδείας της άρχισε να παράγει στελέχη και όχι εργάτες. Το σύστημα ανώτατης εκπαίδευσης "υποβίβασε" τις κλασικές θετικές επιστήμες και "αναβάθμισε" τις θεωρητικές. Οι διαχειριστές του κεφαλαίου είχαν πλέον την απόλυτη προτεραιότητα και όχι οι δημιουργοί του. Ο μάνατζερ του προϊόντος και όχι ο εφευρέτης του. Αυτή η απόφασή τους ήταν πρωτοφανής, αλλά όχι παράλογη. Από τη στιγμή που οι Εβραίοι, μέσω του αμερικανικού κεφαλαίου, μονοπωλούσαν την παγκόσμια αγορά, δεν φοβούνταν τον ανταγωνισμό, ώστε να έχουν ανάγκη και άρα να φοβούνται τους εφευρέτες. Ό,τι και να εφεύρισκαν αυτοί, οι ίδιοι άνθρωποι μέσα από τους ίδιους μηχανισμούς θα το πουλούσαν.

Τα στελέχη όχι μόνον παράγονταν με τον τόνο, αλλά ήταν και πανίσχυρα, έχοντας τις "πλάτες" της εξουσίας και βέβαια της εργοδοσίας. Αυτό παραμόρφωσε την εικόνα της αμερικανικής παραγωγής. Την "αρρώστησε" και την εξασθένησε. Ένας εργαζόταν στο εργοστάσιο και δέκα τον επέβλεπαν, επιβλέποντας ταυτόχρονα ο ένας τον άλλο. Ένας

βαρούσε με το σφυρί και ένας άλλος έλεγχε την ψυχολογία του, για να μεταφέρει τα αποτελέσματα στον στατιστικολόγο και αυτός στον διευθυντή, ο οποίος θα ενημέρωνε τον γενικό, για να αποφασίσει αν θ' αλλάξει το χρώμα της φόρμας του εργάτη, προκειμένου να αυξήσει την παραγωγικότητά του. Δεύτερο φτηνό εργάτη δεν έπαιρναν, αλλά χρησιμοποιούσαν "επιστήμονες", για να βελτιώσουν τον έναν και μοναδικό. Αυτές οι άρρωστες και άπληστες "αλογόμυγες" μπήκαν μέσα στα σπίτια των Αμερικανών, εφόσον η κάθε οικογένεια επεδίωκε να "βολέψει" κάποιο από τα παιδιά της στο νέο "Ελντοράντο" της πολυτελούς εργασίας της διαχείρισης.

Βαριά επιδημία έπληξε όλα τα κοπάδια των Αιγυπτίων, ώστε "κάθε είδους ζωντανά της Αιγύπτου άρχισαν να ψοφούν" (εδ. 9:1-7)

Τα ζώα συντηρούνται από τη γη, όπως συντηρείται το δευτερογενές κεφάλαιο από το πρωτογενές. Από τη στιγμή που μέσα στην παραγωγή τα παρασιτικά στελέχη έγιναν πιο πολλά από τους εργαζόμενους στο σύνολο της παραγωγικής λειτουργίας του συνόλου των παραγωγικών κλάδων, ήταν θέμα χρόνου να αντιμετωπίσουν πρόβλημα επιβίωσης όλα τα "ζωντανά" των ΗΠΑ. Αυτή η αθλιότητα δεν αφορούσε μόνον τις μεγάλες βιομηχανίες, αλλά το σύνολο των παραγωγικών επιχειρήσεων. Όταν ένας "αεριτζής" της διαφήμισης αποκομίζει από ένα προϊόν πιο πολύ κέρδος από τον παραγωγό του, είναι θέμα χρόνου να κλείσει η επιχείρηση. Όταν μια κοινή "βίζιτα-μοντέλο", διαφημίζοντας το προϊόν, παίρνει όσα μια εργάτρια ολόκληρο τον χρόνο, είναι θέμα χρόνου να μην θέλει καμία γυναίκα να γίνει εργάτρια.

Το αποτέλεσμα αυτής της παραμόρφωσης της παραγωγικής διαδικασίας ήταν η σταδιακή υποχώρηση της αμερικανικής ανταγωνιστικότητας. Η αύξηση του κόστους λειτουργίας της. Όταν σε ένα εργοστάσιο δέκα εργάζονται και εκατό πληρώνονται, είναι θέμα χρόνου αυτό να κλείσει. Είναι θέμα χρόνου τη θέση του στην αγορά να την πάρει κάποιος εισαγωγέας και άρα να μην του δώσει τη δεύτερη ευκαιρία να "θεραπευτεί". Τα τεράστια έξοδα διοίκησης των αμερικανικών εργοστασίων άρχισαν να βάζουν "λουκέτο" σ' αυτά. Η παραγωγή άρχισε να μειώνεται και η ανεργία ήταν προ των πυλών.

Άνθρωποι και ζώα γέμισαν εξανθήματα, μεγάλα σπυριά και πληγές (εδ. 9:8-12)

Οι άνθρωποι άρχισαν να "αρρωσταίνουν". Ήταν άνεργοι πλέον. Ήταν "άρρωστοι", γιατί προσπαθούσαν να ζήσουν με επιδόματα. Οι πιο αδύναμοι από αυτούς έπαιρναν δάνεια για να επιβιώσουν, αποκτώντας μεγάλες οικονομικές "πληγές", που οι τόκοι τις έκαναν "πυώδεις" και τις εμπόδιζαν να κλείσουν. Ο λαός των εποίκων, που είχε την ιδιοκτησία ως θρησκεία του, άρχισε να "αρρωσταίνει". Οι Αμερικανοί κατοικούσαν σε σπίτια που δεν ήταν δικά τους, αλλά των τραπεζών που τους δάνειζαν. Οι Αμερικανοί οδηγούσαν αυτοκίνητα, τα οποία ανήκαν επίσης στις τράπεζες. Τα πάντα τα "χρωστούσαν" και μάλιστα υπό συνθήκες

απειλής ανεργίας, εφόσον η εθνική παραγωγή υποχωρούσε θεαματικά. Αυτοί, οι οποίοι χρωστούσαν και είχαν ανάγκη να εργαστούν, έβλεπαν την ανεργία να τους απειλεί άμεσα.

Όμως, οι "πληγές" και τα "εξανθήματα" δεν αφορούσαν μόνον τους ανθρώπους, αλλά και τα "ζώα". Εξαιτίας του τρόπου λειτουργίας της οικονομίας οι επιχειρήσεις άρχισαν να υπερχρεώνονται. Πριν αρχίσουν να βγάζουν χρήματα από την παραγωγή τους, δανείζονταν τεράστια ποσά, για να μπορέσουν να την ξεκινήσουν. Πλήρωναν τεράστια ποσά για τεχνογνωσία, πολύ πριν φτάσει το πρώτο φορτηγό με την πρώτη ύλη έξω από τα εργοστάσιά τους. Ελέγχοντας οι Εβραίοι το Χόλυγουντ, τα ΜΜΕ και τη μόδα, έδωσαν εξωφρενικούς ρυθμούς στα έξοδα των επιχειρήσεων. Κάθε χρόνο έπρεπε να επενδύονται τεράστια ποσά, για να "παρακολουθούν" οι επιχειρήσεις τις εξελίξεις στη μόδα. Όποιος δεν παρακολουθούσε —και άρα δεν δανειζόταν—, απλά έβαζε "λουκέτο". Τα χρέη συνεχώς μεγάλωναν και τα πρώτα "εξανθήματα" έγιναν σύντομα θανάσιμες "πληγές". "Πληγές", οι οποίες σκότωναν το ένα "ζώο" μετά το άλλο.

Έπεσε βροχή από πολύ βαρύ χαλάζι, που όμοιό του δεν είχε πέσει ποτέ στην Αίγυπτο μέχρι τότε, τσακίζοντας ανθρώπους, ζώα και βλάστηση (εδ. 9:13-26)

Η αμερικανική παραγωγή είχε καταρρεύσει και τις ανάγκες, που μέχρι τότε αυτή κάλυπτε, τις ανέλαβαν οι ξένοι. Μέσα σε λίγα χρόνια οι υποτίθεται βιομηχανικές ΗΠΑ δεν παρήγαγαν τίποτε. Από τα αυτοκίνητα που οδηγούσαν, μέχρι τα σώβρακα που φορούσαν οι Αμερικανοί, τα πάντα ήταν εισαγόμενα. Οι ανεξέλεγκτες εισαγωγές προϊόντων κατέστρεψαν ό,τι είχε απομείνει στην παραγωγή, τσακίζοντας και τον πρωτογενή τομέα, ο οποίος είχε ανάγκη τη ζήτηση του δευτερογενούς τομέα. Δεν τσακίστηκαν δηλαδή μόνον τα "ζώα" του δευτερογενούς τομέα, αλλά και η "βλάστηση" του πρωτογενούς. Όταν εισάγεις ένα προϊόν του δευτερογενούς τομέα σε μια χώρα, δεν καταστρέφεις μόνον τους απευθείας ανταγωνιστές του, αλλά και τους προμηθευτές του, οι οποίοι ανήκουν στον πρωτογενή τομέα.

Μαζί μ' αυτές τις ανεξέλεγκτες εισαγωγές προϊόντων γίνονταν και ανεξέλεγκτες εισαγωγές "ανθρώπων", "ιδεών", οι οποίες "παραμόρφωναν" ακόμα πιο πολύ την παραδοσιακή αμερικανική αντίληψη. Ό,τι ηλιθιότητα έχει ακουστεί στον Πλανήτη το τελευταίο μισό του προηγούμενου αιώνα, στις ΗΠΑ και με τα μέσα των ΗΠΑ έχει ακουστεί, ανεξάρτητα από πού καταγόταν ο "ηλίθιος" που τη σκέφτηκε. Μέσα σε ελάχιστο χρόνο οι ΗΠΑ είχαν καταστραφεί πλήρως και ο λαός τους είχε "αποπροσανατολιστεί" σε απίστευτο βαθμό. Δεν υπάρχει κάτι, που να μην το έχουν "δει" οι ΗΠΑ. Κληροδότες, που να άφησαν αποκλειστικούς κληρονόμους σκυλιά, μόνον στις ΗΠΑ έχουν υπάρξει. Δικηγόρους, που να έχουν "εντολείς" τους χελώνες, μόνο στις ΗΠΑ έχουν υπάρξει. Ό,τι "κατέβαινε" στο κεφάλι του καθενός πήγαινε στις ΗΠΑ και το έλεγε και έβρισκε "ακροατήριο" να τον χειροκροτήσει. "Τσακισμένα" ήταν τα πάντα.

Σκοτεινίασε η γη της Αιγύπτου από τα σμήνη των ακριδών, τα οποία κατέφαγαν τη βλάστηση και τους καρπούς που είχαν απομείνει από την πληγή του χαλαζιού (εδ. 10:3-20)

Μέσα σ' αυτό το χάος της άγνοιας, της "μέθης", της "παραίσθησης" και της ηλιθιότητας είχαν καταρρεύσει όλες οι άμυνες της αμερικανικής κοινωνίας. Οι ΗΠΑ ήταν πλέον μια ανοχύρωτη πολιτεία. Όποιος ήθελε "έμπαινε" μέσα σ' αυτήν και έκανε ό,τι ήθελε. Τότε άρχισε η μεγάλη λεηλασία τους. Τότε οι Εβραίοι πέρασαν στην τελική φάση του σχεδίου τους. Να απαλλαγούν από τους συνεταίρους τους. Μέσω των αλλαγών στο χρηματοπιστωτικό σύστημα —τις οποίες οι ίδιοι αποκλειστικά δρομολόγησαν— "άνοιξαν" οι χρηματιστηριακές αγορές διάπλατα. Όποιος ήθελε —απ' όπου κι αν ήταν— μπορούσε να πάει στις ΗΠΑ και να πάρει σαν "επενδυτής" ό,τι ήθελε.

Ανεξέλεγκτα κεφάλαια από τα πιο απίθανα σημεία του Πλανήτη αποκτούσαν μερίδιο στο κεφάλαιο, το οποίο κάποτε ήταν αμερικανικό. Χρήματα μαφιάζων, χρήματα διεφθαρμένων, χρήματα "καθαρά" ή "βρόμικα", στις ΗΠΑ "ξεπλένονταν". Ιπτάμενες ακρίδες από όλα τα σημεία του πλανήτη άρπαζαν ό,τι είχε απομείνει στην αμερικανική οικονομία. Με πρωταγωνιστές Εβραίους "επενδυτές" τύπου Μάντοφ, Σόρος και Μπάφετ, άρπαζαν "ανωνύμως" ό,τι μπορούσαν. Τότε άλλαξε οριστικά η ιδιοκτησία στο κατ' όνομα μόνον πλέον αμερικανικό κεφάλαιο.

Για τρεις ημέρες πυκνό σκοτάδι σκέπασε όλη την αιγυπτιακή επικράτεια, σκοτάδι που "μπορούσε κανείς να το ψηλαφίσει" σαν να επρόκειτο για πολύ πυκνή ομίχλη (εδ. 10:21-29)

Τα αποτελέσματα αυτής της επίθεσης δεν άργησαν να φανούν. Είναι αυτά, τα οποία βλέπουμε. Είναι οι μέρες που ζούμε σήμερα οι Αμερικανοί. Έχασαν τα πάντα και τώρα αδυνατούν να επιβιώσουν. Οι Αμερικανοί "ιμπεριαλιστές", που στέκονται νηστικοί και ξάγρυπνοι γύρω από τα βαρέλια της φωτιάς και "ψηλαφούν" τον πίνακα της Wall Street, ο οποίος περιγράφει το "σκοτάδι" του εξωτερικού τους χρέους. Άνεργοι, χρεοκοπημένοι και προπάντων χαμένοι, δεν "βλέπουν" ελπίδα μπροστά τους. Δεν γνωρίζουν πλέον ούτε από πού "έρχονται" και ούτε πού θέλουν να "πάνε". Δεν βλέπουν καν το επόμενο "μέτρο" που θα "περπατήσουν". Για τέτοιο "σκοτάδι" μιλάμε. Για "σκοτάδι", που πλέον μπορείς να το ψηλαφήσεις.

Πατάχτηκαν με θάνατο όλοι οι πρωτόκοκοι γιοι των Αιγυπτίων — περιλαμβανομένου και του γιου του Φαραώ — καθώς και τα πρωτόκοκα των ζώων τους, πράγμα που προκάλεσε ανείπωτο θρήνο (εδ. 10:4-8, 29-32)

Οι πρωτόκοκοι πάντα έχουν σχέση με την έννοια της κληρονομιάς και της διαδοχής. Όταν αυτοί πεθαίνουν, δεν υπάρχει περίπτωση διαιώνισης της προηγούμενης κατάστασης. Οι ΗΠΑ έχασαν τη δυνατότητα να κληροδοτήσουν την "Πλανηταρχία" στην επόμενη γενιά

των Αμερικανών. Το κεφάλαιό τους και άρα τα "ζώα" τους, έπαψαν να έχουν τη δυνατότητα να ανακτήσουν τις χαμένες αγορές. Οι Αγγλοσάξονες θρηνούν την απόλυτη καταστροφή τους. Αν θέλαμε να τους δώσουμε ένα πρόσωπο, θα διαλέγαμε εκείνον τον φουκαρά από τη Βοστώνη, ο οποίος, φορώντας το Armani κουστούμι της εποχής που ήταν Golden Boy, είχε πάνω του κρεμασμένη μια επιγραφή από χαρτόνι, όπου έλεγε: I need job.

Τι ήθελε να πει ...ο Ποιητής;

Με βάση τα όσα περιγράψαμε πιο πάνω, καταλαβαίνει ο αναγνώστης πόσο "ειλικρινές" και ακριβές είναι το ιστορικό περιστατικό με τις "πληγές" του Φαραώ. Μια αυτοκρατορία μόνον με αυτόν τον τρόπο μπορεί να καταρρεύσει. Με συγκεκριμένο τρόπο "μολύνεται" και τα συμπτώματα ακολουθούν πάντα την ίδια σειρά. Το πρόβλημα πάντα εμφανίζεται πρώτα στα "νερά" και από εκεί διαχέεται στην κοινωνία. Από εκεί βγαίνουν οι "βάτραχοι", που δημιουργούν τις ενοχλητικές "σκνίπες" και κατόπιν εμφανίζονται οι παθογόνες "αλογόμυγες". Αν δεν τελειώσουν οι "αλογόμυγες" το έργο τους, δεν μπορούν να έρθουν οι "ακρίδες".

Αυτό σημαίνει ότι, αν δεν προλάβεις αυτούς, που μολύνουν τα "νερά" της αυτοκρατορίας, είναι θέμα χρόνου αυτή να "αρρωστήσει" και να "πεθάνει". Ο Αμερικανός "Φαραώ", που δεν είδε κάποιο σωτήριο "όνειρο", για ν' αποφύγει τις "πληγές", ήταν ο Ρούσβελτ, ο οποίος μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο παρέδωσε τον έλεγχο των αμερικανικών "υδάτων" στους Εβραίους. Παρασυρόμενος από τα μεγάλα κέρδη που του υπόσχονταν στην Ευρώπη, δεν κατανοούσε το κόστος της "αντιπαροχής" που τους έδινε μέσα στην ίδια του την πατρίδα. Το αποτέλεσμα της αφέλειάς του ήταν τραγικό και οι συνέπειές του είναι αυτές που βλέπουμε σήμερα. Οι "βρόμικοι" Εβραίοι έπεσαν μέσα στα αμερικανικά "νερά" και από εκεί ξεκίνησαν όλες οι "αρρώστιες", που οδήγησαν τις ΗΠΑ στον θάνατο.

Αυτά όλα, τα οποία αναφέρουμε, είναι αναμφισβήτητα και πλήρως καταγεγραμμένα ιστορικά γεγονότα. Αυτό, το οποίο θα δούμε τώρα, είναι κάτι το δευτερεύον σ' ό,τι αφορά το περίφημο περιστατικό με τις πληγές του Φαραώ. Αφορά κοινά σημεία καταστάσεων, οι οποίες διαδραματίστηκαν με διαφορά χιλιάδες χρόνια. Τόσο κοινά, που κάνουν τις δύο περιπτώσεις απόλυτα ταυτόσημες. Υπάρχουν κοινά στοιχεία, τα οποία συνδέουν άμεσα αυτές τις δύο περιπτώσεις; Βεβαίως και υπάρχουν. Το βασικότερο κοινό σημείο αυτών των δύο περιπτώσεων είναι οι Εβραίοι.

Το ολέθριο πρόβλημα εκδηλώθηκε, εκεί όπου βρισκόταν ο "εκλεκτός" λαός χιλιάδες χρόνια πριν και εμείς αναλύουμε μια κατάσταση σε έναν χώρο όπου πρωταγωνιστούν και πάλι οι ίδιοι άνθρωποι. Πρωταγωνιστούν, όπως συνήθως το κάνουν οι Εβραίοι και άρα ως ξένοι σε ξένο τόπο. Πρωταγωνιστούν ως ξένοι, οι οποίοι έχουν "διάλογο" με την κεντρική εξουσία του τόπου στον οποίο βρίσκονται. Η λύση στο πρόβλημα συνδέεται με την

παραμονή ή την αποβολή των Εβραίων από έναν χώρο και άρα έχει απόλυτη σχέση με αυτό που μελετάμε. Το πρόβλημα συνδέεται με το κόστος που θα πληρώσει εκείνος που τους "φιλοξενεί" στον τόπο του ...με ή παρά τη θέλησή του.

Εδώ το δεδομένο αυτό αρχίζει και περιπλέκεται, γιατί επιδέχεται πολλαπλής ερμηνείας. Επιδέχεται διαφορετικές "γωνίες" σ' ό,τι αφορά τη μελέτη του. Τι σημαίνει διαφορετικές "γωνίες"; Να δεις τα ίδια γεγονότα από διαφορετικές πλευρές. Χωρίς δηλαδή ν' αλλάζουν τα δεδομένα, να αλλάζουν τα αποτελέσματά τους. Τι νόημα μπορεί να έχει πρακτικά αυτό το οποίο λέμε; Θα ξεκινήσουμε από το πιο απλό ερώτημα. Γιατί δόθηκαν οι πληγές με βάση τις Γραφές; Για να απειλήσει ο Θεός τον "μισητό" Φαραώ, προκειμένου να απελευθερώσει τους "αγαπητούς" Του Εβραίους ή μήπως για να προειδοποιήσει τον "αγαπημένο" Φαραώ ότι, αν δεν έδιωχνε εγκαίρως τους "βρομιάρηδες" Εβραίους, η αυτοκρατορία του θα "πέθαινε";

Ο Θεός, δηλαδή, έγινε ο Ίδιος "πληγή" για την αυτοκρατορία και θα συνέχιζε να την καταστρέφει, αν δεν απελευθερώνονταν οι Εβραίοι ή οι Εβραίοι αργά αλλά σταθερά θα γίνονταν οι ίδιοι "πληγή" για την αυτοκρατορία και ως εκ τούτου ο Φαραώ έπρεπε να τους διασποστεί πριν την καταστροφή; Ο Θεός κατέστρεψε την Αίγυπτο μέχρι ν' αναγκάσει τους Αιγυπτίους να απελευθερώσουν τους Εβραίους ή τους "έδειχνε" με έναν παραστατικό τρόπο το μέλλον της Αιγύπτου, αν δεν ξεφορτώνονταν τους Εβραίους;

Εμείς τι λέμε για την περίπτωση των ΗΠΑ; Το δεύτερο. Οι Εβραίοι πήγαν στις ΗΠΑ και με την παραμονή τους κατέστρεψαν την αυτοκρατορία τους. Άρα, κατά τη γνώμη μας, αυτοί οι ίδιοι είναι η "νόσος" των αυτοκρατοριών. Οι "βρομιάρηδες", που μολύνουν τα "ύδατά" τους. Οι Εβραίοι και η παρουσία τους ήταν αυτό, το οποίο προκάλούσε τις "πληγές" στην αυτοκρατορία και όχι η οργή του Θεού. Εκ των υστέρων, δηλαδή —και με γνώση των ιστορικών στοιχείων που αφορούν τις ΗΠΑ—, μπορούμε να ερμηνεύσουμε γεγονότα, τα οποία διαδραματίστηκαν αιώνες πριν στην Αίγυπτο και δεν υπήρχε η δυνατότητα να αποσαφηνισθούν, γιατί δεν το επέτρεπε η πορεία των πραγμάτων. Δεν μπορούσαμε να "ρωτήσουμε" τον Θεό τι εννοούσε και ούτε έμειναν οι Εβραίοι στην Αίγυπτο, ώστε εκ του αποτελέσματος να καταλαβαίναμε τι έλεγε ο Θεός.

Άρα, με βάση τα στοιχεία που έχουμε, εξαιτίας της κακής τύχης των ΗΠΑ, αποκλείεται το ενδεχόμενο να απειλούσε ο Θεός με τις "πληγές" τον Φαραώ, αλλά το πιο πιθανό είναι το αντίθετο. Το πιο πιθανό είναι να τον προειδοποιούσε. Από τη σημερινή τύχη των ΗΠΑ καταλαβαίνουμε τι εννοούσε ο Θεός για την περίπτωση της Αιγύπτου αιώνες πριν. Πώς το καταλαβαίνουμε; Αν εμείς οι ίδιοι ζούσαμε το 1945 και την εποχή εκείνη ο Ρούσβελτ έβλεπε ένα όραμα πληγών —όπως αυτό των πληγών του Φαραώ— να "χτυπάνε" τις ΗΠΑ, πώς θα το ερμηνεύαμε ως σύγχρονοί του; Πώς θα το ερμηνεύαμε, αν έπαιρνε τις ίδιες αποφάσεις με τον Αιγύπτιο "συνάδελφό" του; Τότε ο Λόγος Του Θεού για όλους εμάς θα είχε και πάλι διπλή σημασία.

Αν του έλεγε να "απελευθερώσει" τους Εβραίους, γιατί θα του έστελνε "πληγές" και αυτός τους έδιωχνε, όπως έκανε ο Φαραώ, οι ΗΠΑ θα απέφευγαν τις "πληγές", όμως και πάλι δεν θα μαθαίναμε ποτέ τι ακριβώς εννοούσε. Αφού όμως ο Θεός δεν τον προειδοποίησε και ο ίδιος ο Ρούσβελτ δεν τους έδιωξε, μπορούμε να βγάλουμε εκ των αποτελεσμάτων τα συμπεράσματά μας. Εφόσον αποδεδειγμένα οι Εβραίοι παρέμειναν στις ΗΠΑ, διαπιστώνουμε επίσης αποδεδειγμένα ότι προκάλεσαν τις πληγές. Άρα; Άρα ο Θεός δεν ήθελε να προειδοποιήσει τον "Φαραώ" των ΗΠΑ για τους Εβραίους και άφησε την αυτοκρατορία του να "γυυτεί" τα "καλά" τους.

Τα πράγματα είναι απλά. Για να καταλάβει κάποιος τι ακριβώς εννοούσε ο Θεός, δεν χρειάζεται να έχει αποκρυφιστικές γνώσεις ή να δεχθεί τη θεία "επιφοίτηση". Γνώσεις απλές πρέπει να έχει και πολύ λογική. Οι εξηγήσεις δηλαδή έρχονται εύκολα από απλές απαντήσεις σε απλές ερωτήσεις. Τι ακριβώς είναι μια αυτοκρατορία; Ένα σύνολο λαών, οι οποίοι δεν συνδέονται απαραίτητα από φυλετικούς ή άλλους δεσμούς, παρά μόνον από μια κοινή πεποίθηση, η οποία προκύπτει μέσα από μια κοινά αποδεκτή γνώση. Μια κοινή θρησκευτική ή ιδεολογική πεποίθηση, η οποία συνδέει όλους αυτούς τους λαούς —όσο διαφορετικοί κι αν είναι μεταξύ τους— εντός των αυτοκρατορικών πλαισίων.

Τέτοιες αυτοκρατορίες είναι όλες οι θρησκείες, όπως είναι ο χριστιανισμός, μέσα στον οποίον συνυπάρχουν λευκοί λαοί από την Ευρώπη, μαύροι λαοί από την Αφρική, σκουρόχρωμοι Λατίνοι από τη Λατινική Αμερική και κίτρινοι λαοί από την Ασία. Τέτοιες αυτοκρατορίες είναι όλα τα ιδεολογικά μπλοκ, όπως ήταν το πάλαι ποτέ κομμουνιστικό μπλοκ. Ένα μπλοκ όπου άσπροι, μαύροι και κίτρινοι κομμουνιστές είχαν κοινές πεποιθήσεις, εξαιτίας μιας κοινής γνώσης, που ήταν η ιδεολογία τους.

Όταν λοιπόν αντιλαμβανόμαστε ότι το θεμέλιο μιας αυτοκρατορίας είναι η κοινή πεποίθηση, εξαιτίας μιας κοινής γνώσης, που ενώνει τους λαούς της, ευνόητο είναι ότι καταλαβαίνουμε πότε και πού μπορεί να υπάρχει κίνδυνος, που να αποφέρει τη διάλυσή της. Κίνδυνος υπάρχει, όταν κάποιος "ξένος" ή "άπιστος" μπει στους μηχανισμούς που προστατεύουν την "καθαρότητα" των "δεξαμενών" της γνώσης και αρχίζει και στέλνει "μολυσμένη" γνώση μέσα από το "δίκτυο" της. Όταν ανάμεσα σ' αυτούς τους λαούς —και στο ίδιο κοινό περιβάλλον— υπάρχει και δραστηριοποιείται ένας λαός διαφορετικός, με διαφορετική και αντιαυτοκρατορική πεποίθηση —την οποία δεν αλλάζει ποτέ— τότε τα πράγματα είναι επικίνδυνα.

Όταν αυτός ο λαός είναι ένας λαός τεμπέληδων, των οποίων ο μόνιμος στόχος είναι να επωφεληθούν έναντι των άλλων, ο χρόνος τον καθιστά επικίνδυνο, γιατί διαρκώς τον ισχυροποιεί. Όταν αυτός ο λαός είναι ταυτόχρονα αδίστακτος και μπορεί, προκειμένου να επωφεληθεί, να μην διστάζει μπροστά σε κανέναν ηθικό ή νομικό περιορισμό, ο κίνδυνος είναι τεράστιος. Όταν αυτός ο λαός είναι οι Εβραίοι, οι οποίοι, προκειμένου να επωφεληθούν, μπορούν να εγκληματούν όχι μόνον εις βάρος των άλλων, αλλά και εις

βάρος του εαυτού τους —αυτοτραυματιζόμενοι ή αυτοεκπορνευόμενοι μαζικά—, τότε ο θάνασμος αυτός κίνδυνος είναι ταυτόχρονα και αναπόφευκτος. Γιατί; Γιατί μόνιμα ακολουθεί τον "βρομιάρη" Μωϋσή. Αυτόν που μπαίνει στα "νερά" και ούτε "πνίγεται" ούτε "πλένεται".

Όταν λοιπόν ως αυτοκράτορας έχεις ανάμεσα στους λαούς σου έναν λαό όπως οι Εβραίοι, οι οποίοι εκ θρησκευτικής "πεποιθήσεως" παραμένουν μόνιμα παρασιτικοί, αδίστακτοι και άπληστοι, δύο επιλογές έχεις σ' ό,τι αφορά την αντιμετώπισή τους. Ή τους αφήνεις να παραμένουν στην αυτοκρατορία σου, ελέγχοντάς τους περιοδικά και με την απόλυτη σκληρότητα, όπως έκαναν επί αιώνες οι Ευρωπαίοι, ρισκάροντας όμως να γίνει το λάθος —όπως αυτό το οποίο έκαναν οι Αμερικανοί—, ή τους διώχνεις άπαξ από την επικράτειά σου, για να μην ανησυχείς για τον έλεγχό τους. Για όσο διάστημα όμως παραμένουν μέσα σ' αυτήν, θα λειτουργούν ως μια απασφαλισμένη "βόμβα", η οποία θα ψάχνει ευκαιρία να "εκραγεί" και να τινάξει την αυτοκρατορία στον "αέρα".

Αυτό το απλό "είπε" με οδυνηρά παραστατικό τρόπο ο Θεός στον Φαραώ. Απελευθέρωσε τους Εβραίους, δηλαδή, διώξτους, γιατί, αν παραμείνουν στην επικράτειά σου, θα σε καταστρέψουν. Είναι θέμα χρόνου να μετατραπούν σε "πληγές" της αυτοκρατορίας. Χρόνο με τον χρόνο θα επωφελούνται και αυτό θα το κάνουν εις βάρος όλων των λαών της αυτοκρατορίας και άρα εις βάρος της ίδιας της αυτοκρατορίας. Αν κατορθώσουν και πλησιάσουν στην κεντρική εξουσία και άρα φτάσουν στα "νερά" της, τότε θα την καταστρέψουν. Γιατί; Γιατί, για να επιβιώσει μια αυτοκρατορία, θα πρέπει να είναι παραγωγική και άρα να έχει τα ανάλογα πρότυπα. Πρότυπα, τα οποία "προτείνουν" την εργασία, τον σεβασμό στους νόμους και τις αρχές της αυτοκρατορίας.

Αν ο μηχανισμός των προτύπων της ελέγχεται από "παράσιτα", τα οποία παράγουν τέτοια για να επιβιώσουν οι ίδιοι, θα τη μετατρέψουν την ίδια την αυτοκρατορία σε παρασιτική και είναι θέμα χρόνου αυτή να πεθάνει. Θα φάει πρώτα τις "σάρκες" της και κατόπιν θα "πεθάνει". Με πρότυπο τον αφελή αλλά εργατικό και τίμιο Τζων Γουέιν —εύκολα ή δύσκολα— μια αυτοκρατορία επιβιώνει. Με πρότυπο τον τεμπέλη εκπορνευτή Γούντι Άλλεν, θα "πηδήξει" τα παιδιά της —είτε φυσικά είτε υιοθετημένα— και θα πεθάνει μέσα σε λίγα χρόνια.

Αυτό είναι θέμα λογικής. Δεν αφήνεις σε ένα σύστημα να επικοινωνούν το σύστημα ύδρευσης με αυτό της αποχέτευσης, γιατί θα πεθάνουν οι πάντες. Δεν συνδέεις το παχύ έντερο ενός ανθρώπου με τον οισοφάγο του, γιατί θα πεθάνει. Θα μολυνθεί και θα πεθάνει από σηψαιμία. Αυτό συμβαίνει όταν ελέγχουν οι Εβραίοι τα "νερά" των συστημάτων των "άλλων". Δεν έχει σχέση με ρατσισμούς και όλα τα άλλα τα γνωστά που κατά καιρούς "καταγγέλλουν" οι Εβραίοι, προκειμένου να αυξήσουν τις εισπράξεις τους και βέβαια να διαιωνίσουν την παρουσία τους ανάμεσα στα θύματά τους.

Πουθενά σ' αυτό το κείμενο δεν ισχυριζόμαστε ότι είναι "κατώτεροι" άνθρωποι ή κάτι άλλο εξίσου ρατσιστικό. Δεν μας απασχολεί καν το γεγονός ότι αυτοί οι άνθρωποι κάποτε σταύρωσαν τον Χριστό. Απατεώνες και πόρνους τους θεωρούμε ως λαό, που ακολουθεί πιστά τον αρχιαπατεώνα και αρχιπόρνο Μωυσή και αυτό ισχυριζόμαστε ότι είναι το επικίνδυνο της υπόθεσης. Είναι επικίνδυνο, γιατί δεν σέβονται κανέναν νόμο και κανόνα, — που περιορίζει όλους τους υπόλοιπους λαούς, οι οποίοι προσπαθούν να επιβιώσουν με τον κόπο τους σε ένα δύσκολο περιβάλλον, που τιμωρεί σκληρά τους παραβάτες—.

Είναι αθέμιτος ανταγωνισμός όταν στον ίδιο στίβο και με τον ίδιο στόχο τρέχουν άνθρωποι, χρησιμοποιώντας διαφορετικά μέσα. Όταν όλοι οι λαοί του χριστιανισμού "βαδίζουν" με το "βήμα" του σκληρού, ηθικού και αναγκαστικά "αργού" Χριστού και οι Εβραίοι "τρέχουν" με το "βήμα" του χαλαρού, ανήθικου και επίσης αναγκαστικά "ταχύτατου" Μωυσή, υπάρχει πρόβλημα. Όταν ο "καλός" Χριστιανός υποχρεούται να προοδεύσει, χρησιμοποιώντας μόνον τα χέρια του και το μυαλό του και ο "καλός" Εβραίος έχει την ανοχή του Μωυσή να χρησιμοποιεί εκτός από αυτά και τον κώλο της αδερφής του ή το μαχαίρι του αδερφού του, ευνόητα είναι μερικά πράγματα. Μέσα στον ίδιο στίβο και για το ίδιο έπαθλο κάποιοι τρέχουν με τα "πόδια" και κάποιοι χρησιμοποιούν "κλωσικλέτα" χιλίων κυβικών.

Δεν ισχυριζόμαστε δηλαδή ότι τα Εβραιόπουλα γεννιούνται με "κέρατα". Ισχυριζόμαστε ότι είναι παιδιά "παπατζήδων", τα οποία επιβιώνουν πλούσια, μιμούμενα τους πατέρες τους. Ισχυριζόμαστε ότι, ακόμα κι όταν μορφώνονται, δεν γίνονται καλύτεροι από τους καθυστερημένους προγόνους τους, αλλά σίγουρα επικινδυνότεροι. Ακόμα κι όταν "λουζονται" στα καθαρότερα "νερά", δεν "πλένονται", γιατί δεν τους συμφέρει. Παραμένουν "βρομιάρηδες", γιατί από εκεί βγάζουν τα κέρδη τους. Ακολουθούν τον "αδιάβροχο" Μωυσή και αποκτούν τα ίδια χαρακτηριστικά με αυτόν. Δεν τους απειλεί καμία νέα γνώση, ώστε να τους "πνίξει" ως λαό και δεν τους βελτιώνει καμία γνώση, ώστε να "πλυθούν" επιτέλους. Ο μόνος λαός στην ανθρώπινη ιστορία, που πέρασε μέσα από μια ολόκληρη "θάλασσα" και βγήκε από αυτήν "άπλυτος". Τους "δουλεύει" ο Μωυσής και αυτοί "δουλεύουν" όποιον βρουν μπροστά τους.

Κοινούς "παπατζήδες" —που χαλάνε νόμιμα και παραγωγικά "παιχνίδια"— θεωρούμε τους Εβραίους και η τύχη των "παπατζήδων" είναι πάντα να φεύγουν με τις κλωτσιές, όταν γίνονται αντιληπτοί από τους συμπαίκτες τους. Ποτέ και κανένας "χαρτοκλέφτης" δεν εγκατέλειψε το "τραπέζι" στο οποίο έκλεβε, χωρίς να γευτεί τη βία. Γνωρίζει ο χαρτοκλέφτης το ρίσκο που παίρνει και το ίδιο γνωρίζουν και οι Εβραίοι, οι οποίοι συνήθως "κλαίνε" προκαταβολικά. Με δάκρυα στα μάτια βγάζουν τους "άσους" από τα μανίκια τους. Κλαίγοντας μας κλέβουν.

Η γνώση των πληγών του Φαραώ είναι στην πραγματικότητα η "προπαίδεια" του κάθε αυτοκράτορα. Το "εγχειρίδιο", που πρέπει πάντα να συμβουλευέται ένας αυτοκράτορας,

προκειμένου να διατηρεί την αυτοκρατορία του υγιή. Το check book μιας αυτοκρατορίας. Όταν βλέπεις να εμφανίζονται οι πρώτες ενοχλητικές "σκνίπες", καταλαβαίνεις ότι κινδυνεύουν τα "νερά" και άρα ψάχνεις να εξοντώσεις τα πρώτα "βατράχια", για να σταματήσεις το πρόβλημα πριν αυτό εξελιχθεί. Αν αυτές οι "σκνίπες" είναι πολλές, σημαίνει ότι καθυστέρησες με τα "βατράχια" και άρα στρέφεις την προσοχή σου στο να εμποδίσεις τις "αλογόμυγες" να αρρωσταίνουν τα "ζώα". Η αξία αυτής της γνώσης είναι διαχρονική και ισχύει για όλων των τύπων τις αυτοκρατορίες. Είναι ένα υπερπολύτιμο Θείο Δώρο, προκειμένου οι άνθρωποι να γνωρίζουν πώς να προστατεύουν τα πολιτισμικά τους συστήματα.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι ήθελε να "πει" ο Ποιητής στον Φαραώ; "ΞΕΦΟΡΤΩΣΟΥ τους όσο ακόμα μπορείς, γιατί είναι θέμα χρόνου να σε καταστρέψουν. "Απελευθέρωσε" τους στην έρημο ...και μετά τους αναλαμβάνω ΕΓΩ. Θα τους χαρίσω γη, για να εργαστούν ως άνθρωποι και να μην έχουν δικαιολογίες, για να ζουν ως παράσιτα ...και αν δεν....".

Η επόμενη "μέρα" της αμερικανικής πανωλεθρίας.

Από τη στιγμή που ολοκληρώθηκε η λεηλασία, οι εβραϊκές "ακρίδες" άρχισαν να μετακινούνται. Από τη στιγμή που πλέον δεν απέμεινε τίποτε παραπάνω ν' αρπάξουν από τις ΗΠΑ, τις εγκαταλείπουν. Από πού το καταλαβαίνουμε αυτό; Από την εμφάνιση και την ισχυροποίηση του ευρώ στην παγκόσμια αγορά. Κανένα ευρώ δεν θα μπορούσε να υπάρξει στην παγκόσμια αγορά χωρίς τη θέληση των Εβραίων. Κανένα ευρώ δεν θα μπορούσε να εμφανιστεί χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των Εβραίων των ΗΠΑ.

Το ευρώ, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω, δεν "σηματοδοτεί" κάποια ευρωπαϊκή επιστροφή στο παγκόσμιο οικονομικό γίγνεσθαι. Σηματοδοτεί την "επιστροφή" των Εβραίων στην Ευρώπη. Δεν υπάρχει καμία σύγκρουση νομισμάτων. Δεν μπορεί να υπάρχει τέτοια σύγκρουση, εφόσον και τα δύο νομίσματα τα ελέγχουν οι ίδιοι ακριβώς άνθρωποι. Οι άνθρωποι, οι οποίοι ελέγχουν μέσω FED το δολάριο, είναι οι ίδιοι που μέσω της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας ελέγχουν και το ευρώ. Ο Γκρίνσπαν, ο Μπενράκε, Τρισέ και ο Άκερμαν δεν είναι μόνον ομοϊδεάτες, συνάδελφοι και ομοτράπεζοι. Είναι "ομογάλακτοι" και "όμαιμοι" Εβραίοι.

Αυτό αποκαλύπτει τις προθέσεις τους. Υπάρχει η "μετακίνηση" των Εβραίων από τις ΗΠΑ προς την Ευρώπη. Μέσω του ευρώ προσπαθούν να "μετακινήσουν" το δικό τους πλέον πρώην αμερικανικό κεφάλαιο στην Ευρώπη. Οι Εβραίοι με τον έλεγχο του ευρώ προσπαθούν να καταφέρουν δύο διαφορετικά πράγματα, τα οποία βασίζονται πάνω σε μια πολύ βασική ανάγκη τους. Η ανάγκη τους είναι να μετακινηθούν από τις ΗΠΑ. Δεν τους συμφέρει να παραμείνουν στις ΗΠΑ, γιατί τους κοστίζει παραπάνω να ελέγχουν από εκεί την παγκόσμια οικονομία και επιπλέον στις ΗΠΑ αισθάνονται πλέον ανασφαλείς. Θα έφευγαν από εκεί ακόμα κι αν δεν είχαν αυξημένο κόστος να ελέγχουν την παγκόσμια οικονομία.

Ο πρώτος λόγος, δηλαδή, είναι θέμα οικονομικής "γεωμετρίας". Η Ευρώπη είναι η πιο πλούσια αγορά στον Κόσμο και βρίσκεται πλέον στο κέντρο του, εφόσον τα δύο άκρα της Ανατολής και της Δύσης καλύπτονται από την Κίνα και τις ΗΠΑ αντίστοιχα. Δεν συμφέρει πλέον τους Εβραίους να "απομονωθούν" σε κάποιο από αυτά τα άκρα. Δεν τους συμφέρει ούτε σε χρόνο ούτε σε χρήμα. Είναι μεγάλες οι μετακινήσεις και αντίστοιχα μεγάλα και τα έξοδα. Οι Εβραίοι είναι άνθρωποι της αγοράς και η αγορά γίνεται πάντα στην πλατεία. Στην κεντρική πλατεία είναι πάντα η καλύτερη αγορά. Στη Μεσόγειο βρίσκεται η Πλατεία του Πλανήτη και όχι στις ακτές τους Ειρηνικού, είτε από δυτικά είτε από ανατολικά.

Ο δεύτερος λόγος είναι πιο σημαντικός. Οι Εβραίοι έκλεψαν στην κυριολεξία το κεφάλαιο των Αμερικανών και αναγκαστικά σκέφτονται ως κλέφτες. Τον κλέφτη, όσο πονηρός και ισχυρός κι αν είναι, δεν τον συμφέρει να παραμένει μαζί με τα κλοπιμαία του στον χώρο του εγκλήματος και άρα μαζί με το θύμα του. Φοβάται ότι σε κάποια στιγμή θα αντιδράσει και θα του τα ζητήσει πίσω. Γι' αυτό ακριβώς θέλουν το ευρώ. Για να "κλειδώσουν" τα κλοπιμαία στο όνομά τους. Για να μην τους απειλούν οι πρώην ιδιοκτήτες του. Για όσο διάστημα το κεφάλαιό τους και άρα το σύνολο των πολυεθνικών συνδέεται με το αμερικανικό νόμισμα, αυτοί κινδυνεύουν. Αν για τον οποιονδήποτε λόγο χάσουν τον έλεγχο της FED, μπορούν να απειληθούν από τους Αμερικανούς. Μπορούν οι Αμερικανοί να κάνουν εις βάρος τους ό,τι έκαναν οι ίδιοι εις βάρος τους.

Αν δηλαδή δεν υπάρχει η άμυνα του ευρώ και οι Αμερικανοί αποφασίσουν να συγκρουστούν με τους Εβραίους, μπορούν ν' αρχίσουν το "τύπωμα" δολαρίων και να εξαγοράζουν και πάλι με "χαρτιά" το κεφάλαιο που έχασαν. Για όσο διάστημα το εθνικό τους νόμισμα είναι πανίσχυρο και μοναδικό στη διεθνή αγορά, μπορούν να το κάνουν. Αυτό απειλεί τους Εβραίους. Σ' αυτό τους εξυπηρετεί η μετακίνησή τους στο ευρώ. Αν οι Εβραίοι προλάβουν να "θωρακίσουν" το κλεμμένο κεφάλαιό τους με το ευρώ, οι Αμερικανοί χάνουν τη δυνατότητα να το διεκδικήσουν. Γιατί; Γιατί έχουν τεράστιο χρέος και αυτό εξασθενεί το νόμισμά τους.

Αν επιχειρήσουν να "τυπώσουν" χρήματα, αυτά θα χάσουν ακόμα πιο πολύ την αξία τους. Ελέγχοντας οι Εβραίοι τις ισοτιμίες μεταξύ των κυρίαρχων νομισμάτων, μπορούν να "εξασθενούν" το κάθε νέο "κύμα" δολαρίου πολύ πριν αυτό φτάσει στην "πόρτα" τους. Πάντα δηλαδή θα υπάρχει η επιθυμητή ισοτιμία, που θα τους προστατεύει. Όσα πιο πολλά δολάρια τυπώνουν οι Αμερικανοί, τόσο πιο πολύ θα πέφτει η αξία τους.

Με αυτόν τον τρόπο η υπερχρεωμένη πλέον αμερικανική οικονομία δεν θα μπορεί με κανέναν τρόπο να ανακτήσει το κεφάλαιο που έχασε. Δεν θα μπορεί να αγοράσει από τα νέα κέρδη της τις πρώην δικές της πολυεθνικές. Ακόμα και η ίδια θα αναγκάζεται —για να διασφαλίζει αυτά τα κέρδη— να τα "κλειδώνει" σε ευρώ. Αν το χρέος της σταδιακά "αποτιμηθεί" σε ευρώ, θα αναγκαστεί να το κάνει αυτό, γιατί το δολάριο με τη μόνιμη εξασθένησή του διαρκώς θα ισχυροποιεί το ευρώ και άρα και την άμυνα των Εβραίων. Η

αμερικανική οικονομία με τον τρόπο αυτόν θα υποχωρήσει από το προσκήνιο και θα γίνει μια περιφερειακή οικονομία.

Το Κονέκτικατ και η Καλιφόρνια, που για μισό αιώνα ήταν στο "κέντρο" του Πλανήτη, θα βρεθούν ξαφνικά κοντά στη Βενεζουέλα και το Περού. Η Νέα Ορλεάνη ποτέ δεν θα βγει από τις "λάσπες" που τη σκέπασαν. Τα "κόκκινα χαλιά" του Χόλυγουντ θ' αρχίσουν να γίνονται "ρετάλια". Η Νέα Υόρκη θα γευτεί την εγκατάλειψη που αιώνες πριν γνώρισαν πόλεις όπως η Κωνσταντινούπολη ή η Βενετία. Το "μεγάλο μήλο" θα αρχίσει να "σαπίζει". Οι Εβραίοι, ως κυρίαρχοι του σκληρού ευρώ, θα διασφαλίσουν την κλεμμένη ιδιοκτησία τους σε νέους τόπους και από εκεί θα ελέγχουν απόλυτα την παγκόσμια αγορά. Το πανάκριβο ευρώ θα κάνει απρόσιτη την περιουσία τους και θα την προστατεύσει από τα εβραϊκού τύπου παιχνίδια του "πέτσινου" χρήματος.

Εγκαταλείποντας όμως τις ΗΠΑ, θα πρέπει να λύσουν και ένα άλλο πρόβλημα. Πρέπει να διασφαλίσουν και την ασφάλεια του Ισραήλ, η οποία μέχρι τώρα εξασφαλιζόταν από τις ΗΠΑ. Άρα; Άρα, από τη στιγμή που επιστρέφουν στην Ευρώπη, θα πρέπει να "χρεώσουν" στην Ευρώπη την ασφάλεια του Ισραήλ. Πρέπει να αρχίσουν να μεθοδεύουν τα πράγματα κατ' αυτόν τον τρόπο, ώστε η Ευρώπη να "καλέσει" το Ισραήλ στην "αυλή" της.

Οι πιο διάσημοι μαστροποί του Πλανήτη έπρεπε να βρουν κάποιον να "προσκαλέσει" το Ισραήλ στην Ευρώπη. Να βρουν κάποιον γνωστό τους ν' ανοίξει την "κουβέντα", για να τους εξυπηρετήσει. Τι γνωστούς όμως μπορεί να έχει ένας μαστροπός πέρα από τους πελάτες του; Τι γνωστούς μπορεί να έχει πέρα από κάποιους ανώμαλους, πόρνους και γεροντολάγνους; Μόνον τέτοιους ανθρώπους γνωρίζουν οι μαστροποί και οι Εβραίοι και τέτοιους ανθρώπους χρησιμοποιούν, για να τους κάνουν τις εξυπηρετήσεις. Ανθρώπους όπως ...ο Μπερλουσκόνι.

Με την άνεση που καλεί "βίζιτες" στη βίλα του κάλεσε και το Ισραήλ για "βίζιτα" στην Ευρώπη. Μιλάμε για υψηλή πολιτική, υψηλών προσώπων. Επιβεβαιώνεται για μια ακόμα φορά ο κανόνας, που θέλει για τον καθέναν από εμάς να παίρνει αυτό που του αξίζει από αυτόν που του αξίζει. Το Ισραήλ το "προσκάλεσε" στην Ευρώπη αυτός που του άξιζε. Ο πιο διάσημος υπόδικος της Ευρώπης. Ο αγαπημένος "χορηγός" όλων των νταβατζήδων της γηραιάς Ηπείρου. Κανένας άλλος.

Είναι βέβαιον ότι μετά τις δηλώσεις του "Καβαλιέρε" οι χαρούμενοι νταβατζήδες έκαναν μεγάλο πάρτυ για να τον τιμήσουν, όπως του άξιζε και όπως θα ήθελε και ο ίδιος. Πρέπει να επιστράτευαν όλες τις "εργαζόμενες" τους στο King David. Σε μια λαμπρή τελετή, όπου η σαμπάνια έρεε σαν "ποτάμι" και τα Viagra σκορπίζονταν σαν κόκκοι της "άμμου", πρέπει να του έδωσαν το παράσημο του τάγματος του κώλου.

Τέτοια κάνει ο Μπερλουσκόνι και γι' αυτό την επόμενη φορά θα "φάει" ολόκληρο τον Καθεδρικό στο κεφάλι και όχι απλά ένα δείγμα μινιατούρα.

Οι Γερμανοί "ξανάρχονται" ...ή μήπως κάτι άλλο συμβαίνει;

"Μα..." θα πει κάποιος "...είναι δυνατόν να συμβαίνουν αυτά; Όλα αυτά είναι πιθανά ως δεδομένα, μόνον αν είναι πανίσχυρο το ευρώ. Είναι όμως τόσο ισχυρό όσο ισχυριζόμαστε; Οι "αδύναμοι κρίκοι" του ευρώ αυτό δεν το διαψεύδουν; Η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία, που απειλούν το ευρώ, δεν μας διαψεύδουν; Οι "κρίκοι", οι οποίοι απειλούνται από τις επιθέσεις των κερδοσκόπων και του δολαρίου;"... Όλα αυτά είναι αστεία. Ποιοι ελέγχουν το "επιθετικό" δολάριο και ποιοι είναι οι άπληστοι κερδοσκόποι; Εβραίοι δεν είναι όλοι τους; Αν οι Εβραίοι έχουν ταυτίσει τα μελλοντικά τους συμφέροντα με το ευρώ, τότε όλα αυτά δεν αντιπροσωπεύουν πραγματικές απειλές, παρά είναι παιχνίδια.

Πάντα υπάρχει παιχνίδι, όταν αυτοί οι οποίοι απειλούν είναι οι ίδιοι με αυτούς που απειλούνται. Όταν αυτοί οι οποίοι επιτίθενται είναι ίδιοι με αυτούς που αμύνονται. Αυτό συμβαίνει και στη συγκεκριμένη περίπτωση. Το ευρώ είναι τόσο ισχυρό, που επιτρέπει ακόμα και τα παιχνίδια εις βάρος του. Είναι τόσο ισχυρό, γιατί επιλέχθηκε να είναι το νόμισμα που θα επιβιώσει στη νέα εποχή. Το εβραϊκό κεντρικό τραπεζικό σύστημα μπορεί ανά πάσα στιγμή να απαλείψει αυτές τις αδυναμίες του ευρώ. Μπορεί να απαλείψει μέσα σε μια μέρα τους αδύναμους "κρίκους" του. Αυτά, τα οποία βλέπουμε σήμερα να συμβαίνουν, είναι παράλογα.

Πώς είναι δυνατόν η Ε.Ε. να αφήνει τα αδύναμα κράτη να βγαίνουν στη διεθνή αγορά χρήματος και να δανείζονται μόνο τους —και με βάση τις δικές τους δυνατότητες— τα χρήματα που χρειάζονται; Πώς είναι δυνατόν η "αλυσίδα" των συμφερόντων του ευρώ να αφήνει τους αδύναμους "κρίκους" της να εκτίθενται σε έξωθεν πιέσεις; Είναι δυνατόν σε ένα "κοπάδι" με κοινά συμφέροντα να αφήνεται το κάθε "πρόβατο" να αμύνεται μόνο του απέναντι στους "λύκους" και να απειλείται η γενική ασφάλεια; Είναι δυνατόν η Ελλάδα, η οποία αντιπροσωπεύει ένα ασήμαντο 3% της οικονομίας της ευρωζώνης, να αφήνεται να απειλεί το 97% αυτής της οικονομίας εξαιτίας της αδυναμίας της;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έπρεπε να δανείζεται από το διεθνές τραπεζικό σύστημα —και άρα να αντιμετωπίζει η ίδια τους κερδοσκόπους με βάση τις συνολικές της δυνατότητες— και όχι οι αδύναμοι "κρίκοι" μόνοι τους. Αυτοί έπρεπε να βρίσκονται υπό την προστασία της και βέβαια υπό τη συνεχή παρακολούθησή της. Να δανείζονται σε δεύτερο "χρόνο" από αυτήν και αν έπεφταν θύματα κερδοσκοπίας, να περιοριζόταν το πρόβλημα μέσα στους "κόλπους" του ευρώ και όχι να βγαίνει έξω από αυτούς. Η εσωτερική κερδοσκοπία να απέφερε κέρδη στους ισχυρούς της Ευρώπης και άρα να απέφερε κέρδη στη ζώνη του ευρώ και όχι να το απειλούσε.

Άρα ερχόμαστε μπροστά σε ένα νέο πρόβλημα. Γιατί παίζουν οι Εβραίοι αυτό το παιχνίδι; Γιατί φαινομενικά παίζουν μόνοι τους παιχνίδια εις βάρος του νομίσματος, το οποίο οι ίδιοι εφεύραν και άρα τους συμφέρει να βρίσκεται στο απυρόβλητο; Πώς έπεισαν τους

ισχυρούς της Ευρώπης να συμμετάσχουν σ' αυτό το φαινομενικά "αυτοκτονικό" παιχνίδι; Όλοι αυτοί αφήνουν τους αδύναμους απροστάτευτους, επειδή δεν μπορούν να τους προστατεύσουν ή μήπως για να τους εξασθενίσουν παραπάνω; Μήπως αυτό, το οποίο συμφέρει τους ισχυρούς της Ευρώπης να κάνουν, δεν μπορούν να το κάνουν οι ίδιοι και αφήνουν τους κερδοσκόπους να το κάνουν για λογαριασμό τους; Μήπως κάποιος ισχυροί της Ευρώπης θέλουν να "καταπιούν" τους αδύναμους και αφήνουν τους διεθνείς κερδοσκόπους να τους προκαλούν ακατάσχετες "αιμορραγίες";

Για να το καταλάβει κάποιος αυτό, θα πρέπει να γνωρίζει μερικά άλλα πράγματα άσχετα με το ευρώ και βέβαια με την οικονομία. Τι πρέπει να γνωρίζει; Ότι η επιστροφή των Εβραίων στην Ευρώπη δεν είναι τόσο απλή υπόθεση για τους ίδιους. Η Ευρώπη είναι η μισή Μεσόγειος και εκεί βρίσκεται το πρόβλημα των Εβραίων. Φοβούνται οι Εβραίοι τη Μεσόγειο, γιατί φοβούνται αυτούς που την κατοικούν. Τη φοβούνται —άσχετα με το πόσο ισχυροί είναι σήμερα— όσο φοβάται ένας απατεώνας την παλιά του γειτονιά, όσο πετυχημένος κι αν είναι όταν επιστρέφει σ' αυτήν.

Η Μεσόγειος τρομάζει τους Εβραίους. Τους γνωρίζει η Μεσόγειος και αυτό τους τρομάζει. Δεν μπορούν να επιστρέψουν σ' αυτήν, παριστάνοντας τους οικονομικούς "φωστήρες" —όπως έκαναν στις ΗΠΑ— ή τους άσπιλους "μάρτυρες" —όπως έκαναν στη Βόρεια Ευρώπη— ή τους αγνούς "επαναστάτες" —όπως έκαναν στη Ρωσία—. Εκεί ξεέλασαν τους λαούς, γιατί απλά εκείνοι δεν τους γνώριζαν. Η Μεσόγειος όμως είναι μια διαφορετική περίπτωση. Στη Μεσόγειο βρίσκεται η Αίγυπτος του Φαραώ, ο οποίος, μετά από έναν πολύ γρήγορο και εποικοδομητικό "περίπατο" στην έρημο, τους "χάρισε" τον Μωϋσή. Στη Μεσόγειο βρίσκεται η Ελλάδα του Αντιόχου, ο οποίος, μετά από μια εξόχως δημιουργική περίοδο ανταλλαγής πολιτισμικών προϊόντων, τους "χάρισε" άπειρες Χανουκά.

Στη Μεσόγειο βρίσκεται η Ρώμη του Τραϊανού, ο οποίος —πολλούς αιώνες πριν από το Χόλυγουντ— "χάρισε" σε άπειρους Εβραίους τον πρώτο μεγάλο πρωταγωνιστικό τους ρόλο —δυστυχώς γι' αυτούς όχι αυτόν των λιονταριών— στο μεγάλο "θέατρο" του Κολοσσαίου. Στη Μεσόγειο βρίσκεται η Ισπανία της Ισαβέλλας, η οποία τους "χάρισε" την πρώτη μεγάλη οργανωμένη και δωρεάν "κρουαζιέρα" στην ιστορία τους. Στη Μεσόγειο τέλος βρίσκονται οι Φιλισταίοι ή Παλαιστίνιοι, οι οποίοι, κάθε φορά που τους βλέπουν, θέλουν να τους "χαρίσουν" θαυμάσια αυτοσχέδια πυροτεχνήματα. Όλοι όσοι προσπάθησαν πραγματικά να τους εξαλείψουν ως λαό και όχι απλά να συμμετέχουν στα προβοκατόρικα και κερδοφόρα "παιχνίδια" τους, βρίσκονται γύρω από τη Μεσόγειο.

Αυτό είναι το πρόβλημά τους και η ασφαλής μετακίνησή τους στην Ευρώπη είναι το ζητούμενο όλων αυτών των φαινομενικά άσχετων κερδοσκοπικών παιχνιδιών εις βάρος του ευρώ. Εκμεταλλεύονται για τελευταία φορά το δολάριο, ώστε να μονιμοποιηθούν στην Ευρώπη. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Οι Εβραίοι, για να είναι ασφαλείς στην Ευρώπη, θα πρέπει ν' αλλάξουν τα χαρακτηριστικά των κρατών της. Φοβούνται την εθνική ομοιογένεια

των κρατών της και κυρίως αυτών της Μεσογείου. Άρα επιδιώκουν την "αμερικανοποίησή" της. Επιδιώκουν την απεθνικοποίησή της. Βασικός τους στόχος είναι τα PIGS της Μεσογείου, όπως "χιουμοριστικά" λένε όταν αναφέρονται στην Ελλάδα, την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία. Τα "γυουρούνια" της Μεσογείου.

Επιδιώκουν να χαρίσουν τη Μεσόγειο σ' αυτούς που δεν τους γνωρίζουν και τους οποίους ελέγχουν εις βάρος αυτών που τους γνωρίζουν και τους τρομάζουν. Θέλουν να στείλουν Έλληνες στις πεδιάδες της Βόρειας Ευρώπης και να "κατεβάσουν" Γερμανούς στην Πελοπόννησο. Να στείλουν Ισπανούς στη Μολδαβία και Τσέχους στη Καταλονία. Δανούς στην Κορσική και Ιταλούς στη Λετονία. Γιατί; Για να δημιουργήσουν τόσο περίπλοκα και πολυσύνθετα συμφέροντα στην Ευρώπη, τα οποία θα λειτουργούν σαν "κουβάρι" που δεν ξεμπλέκεται. Συμφέροντα συλλογικά και ιδιωτικά.

Θέλουν ξένους λαούς να προοδεύουν ως λαοί με κεφάλαια ξένων λαών, όπως θέλουν και ξένους ιδιώτες να προοδεύουν ως ιδιώτες σε ξένους τόπους. Γιατί; Γιατί αυτό τους συμφέρει ως ξένους και τους ίδιους. Ξένους ως λαό, εφόσον ως λαός επωφελούνται εις βάρος άλλων λαών και ξένους ως ιδιώτες, εφόσον οι Εβραίοι είναι διάσπαρτοι σε όλα τα κράτη της Ευρώπης. Θέλουν να δημιουργήσουν τεράστια συμπλέοντα συμφέροντα με "διαπλοκές" κρατικών συμφερόντων και εκατομμύρια μετανάστες και λαθρομετανάστες, ώστε να έχουν μια πανίσχυρη γραμμή άμυνας, η οποία δεν θα διασπάται με τίποτε και από κανέναν.

Αυτό είναι το ζητούμενο αυτής της πολιτικής. Στριμώνουν στα όρια τα κράτη της Μεσογείου, για να τους αποσπάσουν το κεφάλαιό τους. Προσπαθούν ν' αρπάξουν το ιδιωτικό και δημόσιο κεφάλαιό τους, ώστε να το έχουν στη διάθεσή τους να το μοιράσουν κατά βούληση. Αφήνουν αυτά τα κράτη στο έλεος της διεθνούς κερδοσκοπίας, προκειμένου να τα αναγκάσουν να "υποθηκεύσουν" και στη συνέχεια να "ξεπουλήσουν" το κεφάλαιό τους. Σχεδιάζουν τη μεγαλύτερη ανακατανομή εγγείου κεφαλαίου από την εποχή που η Ρώμη κατέκτησε την Ευρώπη και τη μοίραζε στους "γαλαζοαίματους" και τους εποίκους της. Έχουν ανάγκη αυτήν την ανακατανομή, γιατί θέλουν ν' αλλάξουν τα πληθυσμιακά χαρακτηριστικά των χωρών της Μεσογείου, προκειμένου να τις ελέγχουν απόλυτα. Προκειμένου να μετατρέψουν τους επίφοβους λαούς τους σε μειονότητες μέσα στις ίδιες τους τις πατρίδες.

Γι' αυτόν τον λόγο παίζουν τα κερδοσκοπικά παιχνίδια εις βάρος των μεσογειακών κρατών και βέβαια χρηματοδοτούν με τόνους χρημάτων τις διάφορες διασπαστικές ΜΚΟ. Δεν θέλουν με τίποτε να βρεθούν ως λαός αντιμέτωποι με άλλον ομοιογενή λαό, ο οποίος θα εχθρεύεται σε κρατικό επίπεδο τις μεθοδεύσεις τους. Δεν θέλουν ως μεμονωμένοι ιδιώτες να βρεθούν στο στόχαστρο κάποιου ομοιογενούς λαού και να κινδυνεύουν με διωγμό τους. Δεν θέλουν έπ' ουδενί να συναντηθούν με κάποιο από τα "γυουρούνια" της

Μεσογείου. Έχουν συναντηθεί με αυτά στο παρελθόν και δεν έχουν καλές αναμνήσεις ώστε να το ξαναδοκιμάσουν.

Για να το καταφέρουν αυτό, χρησιμοποιούν το πιο ισχυρό "τανκ" της Ευρώπης. Χρησιμοποιούν τους Γερμανούς. Τους Γερμανούς τους έχουν του "χεριού" τους. Τους Γερμανούς, τους οποίους από την εποχή του Χίτλερ και εντεύθεν τους ελέγχουν απόλυτα. Στην προπολεμική περίοδο με τα αμερικανικά χρήματα και στη μεταπολεμική με τη συστηματική καλλιέργεια συλλογικών ενοχών. Ενοχών, που —μέσα από μια πρωτοφανούς εντάσεως συλλογική "πλύση" εγκεφάλου— έχουν δημιουργήσει τις επιθυμητές συμπεριφορές των Γερμανών. Ενοχές, τις οποίες, προκειμένου να μονιμοποιήσουν, τις έχουν "θωρακίσει" με ένα μεγάλο πλήθος αυθαίρετων και παράλογων νόμων, οι οποίοι "αγιοποιούν" τους Εβραίους και καθιστούν παράνομο όποιοι τους αμφισβητεί.

Στην πραγματικότητα δεν υπάρχει καν ελεύθερη Γερμανία. Από το 1945 η Γερμανία είναι μια υποδουλωμένη χώρα. Υποδουλωμένη από τους Αμερικανούς και άρα και από τους Εβραίους συνεταιίρους τους. Από την ενοποίησή της και έπειτα —με την ταυτόχρονη υποχώρηση των Αμερικανών από το προσκήνιο— η Γερμανία είναι υποδουλωμένη αποκλειστικά από τους Εβραίους. Οι Γερμανοί με τους Εβραίους δεν είναι συνέταιροι, όπως ήταν οι Αμερικανοί με τους Εβραίους. Οι Γερμανοί είναι υπάλληλοι των Εβραίων. Οι Εβραίοι μόνοι τους αποφασίζουν από τα πιο σημαντικά μέχρι και τα πιο ασήμαντα θέματα που αφορούν τη Γερμανία. Αυτοί ψάχνουν στον "σκουπιδοτενεκέ" της Γερμανίας και τοποθετούν τους ηγέτες της στους θρόνους τους. Από τότε, που το πέτυχαν με τον αγράμματο και άστεγο δεκανέα, δεν έπαψαν να έχουν επιτυχία μέχρι τη σημερινή κακοντυμένη χαφίε της Στάζι.

Όλο το μυστικό της "επιστροφής" των Εβραίων στην Ευρώπη βρίσκεται στη Γερμανία. Η δύναμή τους στη Γερμανία μετατρέπεται σε δύναμή τους στην Ευρώπη, εξαιτίας της Γερμανίας. Χρησιμοποιούν τα ένστικτα του πιο ισχυρού λαού της Ευρώπης και κρύβονται πίσω από αυτόν. Κάνουν στους Γερμανοσάξονες αυτά, τα οποία έκαναν πριν στους Αγγλοσάξονες. Τους υπόσχονται κέρδη εις βάρος άλλων λαών. Τους κάνουν δήθεν συμμετόχους στη νομή των κερδών του κλεμμένου πλέον αμερικανικού κεφαλαίου και τους παρασέρνουν στη συνενοχή για νέες αρπαγές εις βάρος και άλλων λαών.

Όπως και οι Αμερικανοί παλαιότερα έτσι και οι Γερμανοί σήμερα τούς παραδίδουν τη διαχείριση του εθνικού τους κεφαλαίου, χωρίς να τους ελέγχουν. Από τη στιγμή που οι Εβραίοι "ξέρουν" και φέρνουν τα κέρδη, τι τους νοιάζει πώς και εις βάρος ποιου τα φέρνουν; Τα ασφαλιστικά ταμεία της Γερμανίας να είναι γεμάτα και δεν τους νοιάζει πώς γεμίζουν. Τα εργοστάσια της Γερμανίας να δουλεύουν και δεν τους νοιάζει ποιοι θα φορτώνονται τις παραγωγές τους. Στη Γερμανία να μην φτάνουν οι λαθρομετανάστες και ας "ξεβράζονται" κατά χιλιάδες στις ακτές των μεσογειακών χωρών της Ευρώπης.

Από τη στιγμή που οι Εβραίοι τους υπόσχονται τα ίδια κέρδη με αυτά που τους υποσχόταν ο Χίτλερ, γιατί να τους ελέγξουν οι Γερμανοί; Την Ευρώπη ήθελαν να κατακτήσουν μέσω του Χίτλερ και την Ευρώπη τους υπόσχονται οι Εβραίοι. Για τα κέρδη αυτά κάποτε έχυσαν αίμα ...θα τα αρνηθούν τώρα, που τους προσφέρονται τζάμπα; Η μία χώρα της Μεσογείου μετά την άλλη πέφτει στα χέρια τους. Τις βρίζουν, τις λεηλατούν και αυτές δεν αντιδρούν. Όλα αυτά εκ του ασφαλούς και χάρη στους Εβραίους. Χάρη στους "παπατζήδες". Αυτοί έστησαν όλη την κατάσταση στην Ευρώπη. Μοιράζοντας "πέτσινια" χρήματα και ελέγχοντας τις ηγεσίες των ευρωπαϊκών κρατών, τα οδήγησαν στην υπερχρέωση και άρα στον εκβιασμό. Είτε με γνήσιους Εβραίους —όπως ο Σαρκοζι ή ο Παπανδρέου— είτε με κρυπτοεβραίους —όπως ο Μπερλουσκόνι ή η Μέρκελ— ελέγχουν όλα τα κράτη της Ευρώπης.

Αυτός ο έλεγχος ξεκίνησε με το "πέτσινιο" χρήμα. Έδιναν τζάμπα το "πέτσινιο" χρήμα στους Σημίτηδες όλης της Ευρώπης, για να το καταγράψουν σε κάποια στιγμή σαν πραγματικό. Το γνωστό κόλπο των απατεώνων. Χάριζαν ένα και σε ανάγκαζαν να πάρεις τρία, πληρώνοντας δύο. Χάριζαν το αναγκαίο και χρέωναν το περιττό. "Ανέβασαν" τζάμπα τα έξοδα των κρατικών μηχανισμών των χωρών της Μεσογείου και όταν το κατάφεραν αυτό άρχισαν να τις χρεώνουν με νέα ακριβά δάνεια, για ν' αντιμετωπίσουν αυτά τα κράτη τις συνέπειες των πολυέξοδων πολιτικών, τις οποίες οι ίδιοι προκάλεσαν.

Την παθογένεια, δηλαδή, του πολυέξοδου ελληνικού κρατικού μηχανισμού, που σήμερα πολεμάει και καταγγέλει η Ευρώπη, η ίδια τη δημιούργησε. Στην εποχή της δραχμής δεν υπήρχε. Οι Ευρωπαίοι με τη συνεργασία "σπάταλων" προδοτών τη δημιούργησαν και σήμερα εμφανίζονται σαν "θεραπευτές". Εξαιτίας αυτής της άνωθεν επιβεβλημένης αναιτίας σπατάλης εμφανίστηκαν τα τεράστια χρέη των "γουρουνιών" της Μεσογείου. Αυτό, το οποίο έπαθε η Ευρώπη και βρέθηκε υπό τον αμερικανικό ζυγό, το έπαθαν και τα κράτη της Μεσογείου και τώρα κινδυνεύουν να βρεθούν υπό γερμανικό ζυγό. Το νέο γερμανικό σχέδιο "Μάρσαλ" των αρχών της ευρωπαϊκής ενοποίησης γίνεται το βαρίδιο τους στη σημερινή εποχή.

Οι "παπατζήδες", δηλαδή, κάνουν την ίδια φάμπρικα, που είχαν στήσει και στις ΗΠΑ. Κάποτε υποσχέθηκαν την Ευρώπη στις ΗΠΑ και τώρα την ίδια την Ευρώπη την υπόσχονται στους Γερμανούς. Με τον τρόπο αυτόν κρύβουν τα συμφέροντά τους πίσω από τα γερμανικά συμφέροντα. Συμβουλεύουν "χαμηλοφώνως" τους Γερμανούς και οι Γερμανοί ουρλιάζουν εναντίον όποιου τους υποδειχθεί. Το "αφεντικό" και ο "μπράβος". Το "αφεντικό" —που μεθοδεύει— και ο "μπράβος" —που χρεώνεται τη φασαρία, γιατί απλούστατα είναι αρκετά δυνατός για να μην φοβάται τις συνέπειές της—. Ο ένας δείχνει και ο άλλος χτυπάει ...σε ρόλους που συχνά-πυκνά αλλάζουν.

Το αποτέλεσμα είναι αυτό που βλέπουμε. Οι Γερμανοί υποτίθεται ότι —ως η πιο ισχυρή οικονομία της Ευρώπης— έχουν τα περισσότερα συμφέροντα γύρω από το ευρώ και οι ίδιοι

είναι αυτοί, που εντελώς "αυτοκτονικά" δείχνουν στους κερδοσκόπους τους αδύναμους "κρίκους" του. Σ' αυτήν την περίπτωση οι Γερμανοί "δείχνουν" και οι Εβραίοι "χτυπούν" με τα κερδοσκοπικά τους παιχνίδια. Ταυτόχρονα αλλάζουν και ρόλους. Οι Γερμανοί εμφανίζονται να ασκούν εσωτερικό ιμπεριαλισμό στην Ευρώπη, ενώ στην πραγματικότητα η γερμανική οικονομία ελέγχεται απόλυτα από το εβραϊκό τραπεζικό σύστημα. Σ' αυτήν την περίπτωση οι Εβραίοι "δείχνουν" τα κράτη-στόχους και οι Γερμανοί φαίνονται ότι "χτυπούν", επιδιώκοντας την κατάκτησή τους.

Οι Γερμανοί "χρεώνονται" την αθλιότητα του ιμπεριαλισμού και άρα το μίσος των μεσογειακών λαών και οι Εβραίοι "κονομάνε", αλλά δεν φαίνονται πουθενά. Τη γερμανική Hochtief βλέπουν οι λαοί να αρπάζει με ναζιστική σκληρότητα τα αεροδρόμιά τους και όχι τους Εβραίους, οι οποίοι τους κατευθύνουν σε "στημένες" κατακτήσεις με τη συνεργασία πληρωμένων δοσίλογων. Την "επιθετική" γερμανική Siemens βλέπουν οι λαοί να καταστρέφει τις εθνικές τους βιομηχανίες και όχι τους Εβραίους τραπεζίτες, οι οποίοι "εξαγριώνουν" τη Siemens. Τους Γερμανούς εποίκους βλέπουν οι λαοί ν' αρπάζουν ιδιωτικές περιουσίες και όχι τους Εβραίους τραπεζίτες, οι οποίοι τους δανειοδοτούν για τις επικίνδυνες αγορές.

Αν οι λαοί αντιδράσουν, με τους πανίσχυρους Γερμανούς θα έρθουν σε σύγκρουση και όχι με τους αδύναμους Εβραίους, οι οποίοι βρίσκονται πίσω τους. Γι' αυτόν τον λόγο παίζουν σήμερα τα εκ του ασφαλούς κερδοσκοπικά παιχνίδια εις βάρος των χωρών της Μεσογείου. Κερδίζουν και οι δύο. Οι κερδοσκόποι κερδίζουν, αρπάζοντας τους λίγους εναπομείναντες πόρους της Μεσογείου και οι Γερμανοί περιμένουν τις υποθήκες. Τα δημόσια κεφάλαια και τις ακίνητες περιουσίες των λαών περιμένουν από τους χρεοκοπημένους λαούς της Μεσογείου.

Θέλουν ν' αρπάξουν αυτά τα οποία κάποτε ήθελε ν' αρπάξει και ο Χίτλερ και δεν τα κατάφερε. Αυτός είναι ο στόχος τους. Γι' αυτόν τον λόγο "στριμώνουν" τα κράτη της Μεσογείου με τις κερδοσκοπικές επιθέσεις. Θέλουν να τους αποσπάσουν το κεφάλαιο, για να το μοιράσουν στους δικούς τους ανθρώπους, τους οποίους ελέγχουν απόλυτα και η ασφάλεια των οποίων θα τους θέτει υπό την ομηρία τους. Θέλουν να μεταφέρουν εποίκους στη Μεσόγειο, για να ολοκληρωθεί η κατάκτησή της. Εκατομμύρια Γερμανών και άλλων πλούσιων Βορειοευρωπαίων περιμένουν να εκποιηθεί το δημόσιο κεφάλαιο των "γυρουνιών", για ν' αποκτήσουν ένα μικρό "μπαλκονάκι" στη Μεσόγειο. Ακόμα και τα "επενδυτικά" δάνειά τους έχουν προεγκριθεί.

Όλα αυτά καλά και έξυπνα είναι ...αλλά υπάρχει ένα πρόβλημα ..."πρόβλημα με τον χωροχρόνο", όπως θα έλεγε και ο γελοίος ο Αϊνστάιν. Έχουν πρόβλημα και με τον χώρο και με τον χρόνο. Ο χώρος, όπου τα κάνουν όλα αυτά, δεν είναι ούτε αφελής ούτε άπειρος. Πολλοί στην περιοχή γνωρίζουν τους Εβραίους και άρα γνωρίζουν και τα κόλπα τους. Ο παλιός "παπατζής" της γειτονιάς μπορεί να γύρισε με πτυχίο Χάρβαρντ, αλλά γι' αυτούς που

τον γνωρίζουν πάντα "παπατζής" θα παραμένει. Πόσο μάλλον όταν δεν έχει βάλει μυαλό και έχει ως στόχο να στήσει την ίδια παλιά χιλιοεφαρμοσμένη "φάμπρικα", προσπαθώντας να ξεγελάσει παλιούς και έμπειρους παίκτες. Όταν οι λαοί της Μεσογείου ανακάλυπταν τον ιμπεριαλισμό, οι Εβραίοι ανακάλυπταν το περιεχόμενο των μυτών τους.

Τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο δύσκολα, γιατί τώρα υπάρχει και το πρόβλημα του χρόνου. Ο χρόνος στην εποχή που ζούμε είναι πολύ γρήγορος και οι αυτοκρατορικοί σχεδιασμοί είναι από τη φύση τους αργοί. Ακόμα και ένας τέλειος και ευφυής σχεδιασμός μπορεί να αποτύχει, επειδή δεν "προλαβαίνει" να εφαρμοστεί. Οι εξελίξεις σήμερα γίνονται με τόσο γρήγορους ρυθμούς, που έξυπνα σχέδια κινδυνεύουν να μείνουν στα "χαρτιά", επειδή απλά δεν πρόλαβαν να προσαρμοστούν σε δεδομένα, τα οποία αλλάζουν με τρομερές ταχύτητες.

Όσο έξυπνη και σωστή είναι η ιδέα να οργώσεις το χωράφι πριν το σπείρεις, δεν μπορείς να κάνεις τίποτε αν σε προλάβουν οι βροχές. Οι Εβραίοι τώρα κινδυνεύουν να την πατήσουν, γιατί οι εποχές δεν τους ευνοούν. Ήρθαν στην Ευρώπη οργανωμένοι και με σχέδιο, αλλά άρχισε η "βροχή" και δεν προλαβαίνουν να την "οργώσουν". Οι ίδιοι και ο εξοπλισμός τους θα μείνουν καθηλωμένοι στα γερμανικά "υπόστεγα". Αυτό όμως είναι τραγικό, γιατί η οργή των λαών φουσκώνει σαν ποτάμι και σε κάποια στιγμή θα σπάσουν τα φράγματα και θα πέσουν με δύναμη εκεί όπου βρίσκονται τα "υπόστεγα".

Δεν θα αντέξει πολύ η υποδουλωμένη Γερμανία να παίζει αυτό το εβραϊκό παιχνίδι της κερδοφόρας καταγγελίας των "γουρουνιών". Δεν θα αφεθούν επί μακρόν τα μακριά τους "χέρια" να χαϊδεύουν τη Μεσόγειο. Τα εβραϊκής εμπνεύσεως γερμανικά "παραμύθια" περί φτωχού ευρωπαϊκού Νότου σε κάποια στιγμή δεν θα έχουν ακροατές. Ο "πρίγκιπας" είναι λίγο gay, η "πριγκίπισσα" προ πολλού έχει πάψει να είναι παρθένα και η "κοκκινοσκουφίτσα" έπεσε θύμα του trafficking και δεν πήγε στη γιαγιά της. Αυτό μας λέει το γερμανικό "παραμύθι" και τέτοιο παραμύθι δεν το ακούει κανένας.

Είναι παραμύθι η φτώχεια του μεσογειακού Νότου. Είναι φτωχός ο Νότος, ο οποίος γέννησε όλες τις γνωστές αυτοκρατορίες της ιστορίας και είναι πλούσιος ο Βορράς, ο οποίος ζει ακόμα από τα "δανεικά" αυτών των αυτοκρατοριών; Είναι φτωχός ο Νότος, ο οποίος "φιλοξενεί" τη Ρώμη, τη Νέα Ρώμη, την Αθήνα ή τις Θήβες και είναι πλούσιος ο κάμπος με τα λάχανα; Νησιτικός θα μείνει ο ιδιόκτητος γερμανικός "λύκος" των Εβραίων, γιατί η "κοκκινοσκουφίτσα" είναι "εργαζόμενη" στη βίλα του Μπερλουσκόνι και το καλάθι της είναι άδειο από "τρόφιμα" και γεμάτο μόνο με Viagra. Την παραπάνω "όρεξη" όμως δεν την θέλει ο "πεινασμένος".

Το νέο "κουστούμι" του Φαραώ και οι κατάρες των Εβραίων.

Υπάρχει μια εβραϊκή κατάρα, η οποία δυστυχώς για τους Εβραίους υπάρχει περίπτωση να "ξεσπάσει" πάνω τους. Τι ακριβώς λέει αυτή η κατάρα; **"Σου εύχομαι να τα κερδίσεις**

όλα και να τα χάσεις όλα". Δεν σε καταριούνται δηλαδή απευθείας να τα χάσεις όλα, αλλά σου εύχονται να τα αποκτήσεις όλα, για να σε πληγώσει επιπλέον όχι μόνον η απώλεια, αλλά και το μέγεθός της. Δεν σου εύχονται να πέσεις εκεί που περπατάς στο ίσιωμα, αλλά να σου εύχονται να προλάβεις ν' ανέβεις στο πιο ψηλό βουνό, ώστε από εκεί να πέσεις. Δεν τους αρκεί να πέσεις και να πονέσεις. Θέλουν να πέσεις από εκεί απ' όπου θα σκοτωθείς. Μόνον οι Εβραίοι μπορούσαν να τη σκεφτούν αυτήν την κατάρρα.

Αν κρίνουμε από τα μεγέθη των δικών τους επιβεβαιωμένων και κολοσσιαίων επιτυχιών και το συνδυάσουμε με το απολύτως αβέβαιο και απόλυτα σκοτεινό μέλλον τους, μπορούμε να υποθέσουμε ότι μάλλον τους έχει καταραστεί κάποιος ...Κάποιος πολύ ΜΕΓΑΛΟΣ ...Κάποιος, που βρίσκεται "ΑΝΩΘΕΝ" ...Κάποιος, που θα είχε τη δύναμη να τους βοηθήσει να κατακτήσουν τα ΠΑΝΤΑ και θα είχε τη διάθεση στο τέλος να τους τα πάρει ΟΛΑ. Μιλάμε για πραγματικά κολοσσιαία κατάρρα.

Δεν είναι δυνατόν υπό φυσιολογικές συνθήκες ο λαός, που νίκησε όλες τις αυτοκρατορίες του κόσμου, να βρίσκεται σήμερα εκ νέου με τα διαβατήρια στα χέρια. Οι Εβραίοι νίκησαν τους πάντες και έχασαν από τους εαυτούς τους. Δεν μπόρεσαν να νικήσουν την απληστία τους. Το μεγάλο τους λάθος ήταν η μεγάλη τους επιτυχία, την οποία δεν μπόρεσαν να διαχειριστούν και παρασύρθηκαν στην απληστία. Ο "καχεκτικός" ξέχασε τον λόγο για τον οποίο είχε εξ' αρχής ανάγκη τον γιγαντώσωμο συνέταιρο και τον έριξε στη μοιρασιά. Σήμερα περιφέρεται ως το απόλυτο "αφεντικό" του Πλανήτη, ποντάροντας σε έναν ισχυρό υπάλληλο. Αυτό είναι λάθος. Γιατί; Γιατί οι συνέταιροι έχουν απόλυτα συμπλέοντα συμφέροντα μεταξύ τους και θυσιάζονται γι' αυτά. Οι υπάλληλοι εργάζονται και δεν θυσιάζονται. Εργάζονται για όσο τους συμφέρει και γνωρίζουν πού να σταματούν. Από τη στιγμή που οι Εβραίοι έχασαν τους Αμερικανούς, δεν έχουν την πολυτέλεια να στέλνουν τους "μαύρους" και τους "Λατίνους" στρατιώτες να υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη.

Ο συνεταιρισμός τους με τους Αμερικανούς ήταν η μεγαλύτερη επιτυχία της ιστορίας τους και αυτόν τον συνεταιρισμό τον χάλασαν, γιατί δεν μπορούσαν να ελέγξουν την απληστία τους. Γιατί δεν μπορούσαν να τον προστατεύσουν από τις "πληγές" και άρα από τους εαυτούς τους. Ο συνεταιρισμός τους με τον πιο αφελή Φαραώ της ιστορίας κατέληξε στο να τον αντιμετωπίσουν στο τέλος σαν κοινό "πελάτη" τους. Του έφαγαν την περιουσία, του στέρησαν το μερίδιό του από τον συνεταιρισμό τους και στο τέλος τον βύθισαν στα χρέη. Μπήκαν στο σπίτι του σαν πεινασμένοι ζητιάνοι, έφαγαν και ήπιαν και αφού τον λεηλάτησαν σήμερα τον απειλούν καθημερινά με "κλητήρες".

Επειδή μπορούσαν, τον "έριξαν", ξεχνώντας ότι ...δεν κάνεις πάντα αυτό που μπορείς, αλλά αυτό που πρέπει. Γιατί; Γιατί είναι Εβραίοι. Γιατί διαπαιδαγωγούνται σκληρά —και από τα παιδικά τους χρόνια— να είναι απατεώνες και αυτό στο τέλος γίνεται δεύτερη φύση τους. Γιατί το φίδι θα σε δαγκώσει όταν θα βρει ευκαιρία και δεν θα μετατραπεί σε κατοικίδιο

επειδή το ταΐζεις. Τώρα "ποντάρουν" στους Γερμανούς, αλλά ήδη το σφάλμα έχει γίνει. Δεν έχουν με τους Γερμανούς τα ίδια συμφέροντα, ώστε να έχουν τις ίδιες απαιτήσεις από αυτούς. Οι Γερμανοί σ' ακολουθούν μέχρι εκεί που συμφέρει τους ίδιους και όχι μέχρι εκεί που συμφέρει εσένα.

Για όσο διάστημα οι Εβραίοι φέρνουν κέρδη στη Γερμανία, δεν έχει κανέναν λόγο ο γερμανικός λαός να μην κάθεται "προσοχή" σ' αυτούς. Τζάμπα κέρδη είναι και τέτοια κέρδη δεν τα αρνείται κανείς. Γιατί να τα αρνηθούν οι Γερμανοί; Δεν έχουμε λόγο να τους κατηγορήσουμε για τη σημερινή τους συμπεριφορά. Όλοι στη θέση τους το ίδιο θα έκαναν. Δεν υπάρχει λαός αγίων και δεν θα μπορούσε να είναι ο γερμανικός ένας τέτοιος. Το θέμα είναι άλλο. Τι θα γίνει όταν αυτά τα κέρδη θα πάψουν να έρχονται και θα απαιτηθούν θυσίες, ώστε να συνεχίσουν να έρχονται; Τότε τα πράγματα σίγουρα θ' αλλάξουν. Είναι άλλο πράγμα ο πλούσιος υπάλληλος Σόιμπλε να "μαλώνει" τα "rigs", όταν αυτά δεν πληρώνουν τα "χρέη" τους και άλλο πράγμα να στείλεις φτωχούς Γερμανούς στρατιώτες να πάνε να τα εισπράξουν.

Το πρόβλημα, δηλαδή, θα προκύψει, όταν οι Γερμανοί θα πρέπει να ενεργήσουν πραγματικά υπέρ των εβραϊκών συμφερόντων. Αυτό όμως είναι μαθηματικά αδύνατον να συμβεί. Δεν το επιτρέπουν οι καιροί. Δεν το επιτρέπει το επίπεδο του σημερινού ανθρώπου να κυλιέται στις λάσπες, για να θυσιαστεί για συμφέροντα τα οποία δεν τον αφορούν. Οι Γερμανοί είναι για τους Εβραίους μια λαμπερή "πανοπλία", η οποία λειτουργεί μόνον εκφοβιστικά και βέβαια για όσο διάστημα αποδίδει κέρδος ο εκφοβισμός. Είναι κάτι σαν τους στρατιώτες, οι οποίοι πηγαίνουν στον στρατό για τον μισθό και όχι για να γίνουν ήρωες. Είναι καλοί, πειθαρχημένοι και υπάκουοι στρατιώτες στην εποχή της ειρήνης. Στον πόλεμο αλλάζουν τις απόψεις τους, γιατί αλλάζουν τα δεδομένα. Για να επιβιώσουν πήγαν στον στρατό και όχι για να πεθάνουν.

Το πρόβλημά των Εβραίων είναι πλέον ανίκητο, γιατί δεν βούλιαξαν απλά μια χριστιανική "βάρκα", όπως είναι οι ΗΠΑ. Βούλιαξαν ΤΗΝ "βάρκα", η οποία, εξαιτίας τους και εξαιτίας των δικών τους σχεδιασμών, έφερε το σύνολο της εξουσίας της χριστιανικής αυτοκρατορίας. Κατέστρεψαν αυτούς, τους οποίους οι ίδιοι ανέδειξαν ως "Πλανητάρχες". Δεν "έριξαν" δηλαδή τους Γερμανούς, για να κερδίσουν από τους Βρετανούς ή τους Γάλλους, αφήνοντας ανέγγιχτη τη "βάρκα" του χριστιανισμού. Δεν βούλιαξαν μια "βάρκα" στα χρέη, ώστε να εισπράξουν τα κέρδη σε παρακείμενες "βάρκες" ιδιοκτητών με παραπλήσια και ανταγωνιστικά συμφέροντα με τους κατεστραμμένους.

Δεν έκαναν δηλαδή αυτό που έκαναν πάντα και τους συντηρούσε στη ζωή. Αυτό, το οποίο έκαναν ως αρχιχαφιέδες των εκάστοτε ισχυρών. Αυτό, το οποίο έκαναν για παράδειγμα εις βάρος της Γερμανίας και υπέρ της Βρετανίας στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό, το οποίο έκαναν εις βάρος της Ρωσίας και υπέρ της Βρετανίας στην "επανάσταση" των Μπολσεβίκων. Αυτό, το οποίο έκαναν εις βάρος της Οθωμανικής

Αυτοκρατορίας και υπέρ της Βρετανίας στη Μικρασιατική Καταστροφή. Αυτό, το οποίο έκαναν εις βάρος της Ευρώπης και υπέρ των ΗΠΑ στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό, το οποίο έκαναν εις βάρος του αραβικού κόσμου και υπέρ των ΗΠΑ στο Μεσανατολικό Ζήτημα.

Στην πραγματικότητα, νικώντας τους Αμερικανούς, νίκησαν τον ίδιο τον χριστιανισμό και αυτό ήταν μέγα λάθος τους. Χρησιμοποιώντας την αμερικανική "βάρκα", βούλιαξαν όλες τις υπόλοιπες εθνικές χριστιανικές "βάρκες" και στο τέλος βούλιαξαν και την ίδια. Το λάθος, που κάνει ένα παράσιτο, το οποίο δεν γνωρίζει πού να σταματά και σκοτώνει τον οργανισμό που το συντηρεί. Νίκησαν τον χριστιανισμό και δεν έχουν τις δυνατότητες να διαχειριστούν τις συνέπειες της νίκης. Σαν ένα μικρό παιδί, που μπορεί να ρίξει κάτω τον Τάισον με ένα αιφνιδιαστικό πιάσιμο χτύπημα, αλλά δεν γνωρίζει τι να κάνει σε περίπτωση που αυτός θα σηκωθεί.

Αυτό έγινε σήμερα. Ο Χριστιανισμός "έπεσε" από το ύπουλο εβραϊκό χτύπημα, αλλά έχει δυνάμεις να "ξανασηκωθεί" και αλίμονο σ' αυτόν που τον "έριξε" κάτω. Οι αυτοκρατορίες δεν καταρρέουν εύκολα, επειδή έφτασαν σε ένα απλό αδιέξοδο. Οι αυτοκρατορίες πάντα βρίσκουν τις δυνάμεις ν' αντιδράσουν και αλίμονο σ' αυτούς που θα στέκονται τη λάθος ώρα στο λάθος σημείο. Είναι πάντα υποχρεωμένες ν' αγωνίζονται μέχρι τέλους και με όλα τα μέσα —θεμιτά ή αθέμιτα— γιατί πάνω τους "επενδύουν" την επιβίωσή τους δισεκατομμύρια ανθρώπων εκατοντάδων λαών. Οι αυτοκρατορίες δεν είναι δυνατόν να καταρρεύσουν από χρέη απέναντι σε λίγους απατεώνες κερδοσκόπους. Δεν θα πεινάσουν τα δισεκατομμύρια των χριστιανών, επειδή ο "Φαραώ" πέρα από τον Ατλαντικό ήταν αφελής και τον ξεγέλασαν οι Εβραίοι.

Οι αυτοκρατορίες, όταν πεινάνε, εξαιτίας κερδοσκόπων, τους κρεμάνε στα τσιγκέλια και μαζεύουν τους σκύλους για γιορτή. Δεν ψάχνουν να βρουν τι είναι δίκαιο και τι άδικο. Ψάχνουν τη λύση, που θα τους εξασφαλίσει την επιβίωση. Την όποια λύση, όσο δίκαιη ή άδικη μπορεί να είναι για κάποιους άλλους. Οι αυτοκρατορίες για τη δόξα τους και το άδικο έχουν εξοντώσει εκατομμύρια αθώων ανθρώπων. Δεν μπορούν για την επιβίωσή τους —και έχοντας το δίκιο με το μέρος τους— να λιώσουν τους λίγους απατεώνες που τις ληλάτησαν; Αυτήν τη στιγμή όλοι οι χριστιανικοί λαοί είναι "βυθισμένοι" στα χρέη και δυστυχώς για τους Εβραίους μόνον σ' αυτούς χρωστάνε. Ούτε καν ο ένας στον άλλο δεν χρωστά, ώστε να βρουν οι Εβραίοι και κάποιον άλλο λαό να συστρατευτεί μαζί τους.

Έχασαν τους συνεταιίρους τους και δεν υπάρχει ούτε ένας λαός που από τύχη να έχει συμπλέοντα συμφέροντα μ' αυτούς. Τους ίδιους τους "υπαλλήλους" τους τούς έχουν υπερχρεωμένους. Υπάλληλοι τέτοιοι, που, όσο πιο πολύ εργάζονται για το αφεντικό τους, τόσα πιο πολλά να του χρωστάνε, μόνον υπάλληλοι Εβραίων μπορεί να είναι. Η ίδια η Γερμανία βυθίζεται στα χρέη. Καθημερινά γεύεται κι αυτή το αμερικανικό "όνειρο" της μεταπολεμικής εποχής. Πιάστηκαν στα χέρια οι Γερμανοί πολιτικοί μεταξύ τους για το δάνειο

"μαμούθ" που ετοιμάζεται να πάρει η Γερμανία. Ανατολικογερμανοί μισούν Δυτικογερμανικούς για τον ιμπεριαλισμό που υφίστανται από αυτούς. Όταν οι "ευνοημένοι" Αμερικανοί και Γερμανοί βυθίζονται στη άβυσσο των χρεών και της ανεργίας, ευνόητο είναι ότι είναι πιο "κοντά" με το Μπαγκλαντές παρά με τους πιστωτές τους. Πιο "κοντά" στην ισοπεδωμένη Αϊτή παρά στο Μπρούκλιν.

Οι Εβραίοι αυτό είναι που δεν κατάλαβαν. Δεν κατάλαβαν ότι οι αυτοκρατορίες δεν ακολουθούν τους Φαραώ στους τάφους τους. Τους θάβουν και ψάχνουν τους επόμενους. Μέχρι να βρεθεί ο νέος, απλά "υφαίνουν" τα καινούργια του "ρούχα" με "νήμα" τα δικά τους προβλήματα, όνειρα και απαιτήσεις. Οι λαοί είναι θέμα χρόνου να στηρίξουν τον πρώτο άνθρωπο, ο οποίος θα τους υποσχεθεί πως θα διευθετήσει τα χρέη τους. Τα όποια "χρέη" τους. Τον πρώτο άνθρωπο, ο οποίος θα τους υποσχεθεί ότι θα μαζέψει τα "βατράχια", θα εξαφανίσει τις "σκνίπες" και θα ψεκάσει τις "αλογόμυγες".

Ο χριστιανισμός ήδη άρχισε να υφαίνει το νέο "ρούχο" για κάποιον νέο "Φαραώ". Αυτόν, ο οποίος θα ξηλώσει το εβραϊκό κύκλωμα και θα απαλλάξει την αυτοκρατορία από τις "πληγές" της. Πληγές, που αυτήν τη στιγμή είναι τα τεράστια χρέη των κρατών. Πληγές, τις οποίες ερεθίζουν συνεχώς τα σαρκοφάγα εβραϊκά "βατράχια". Οι σημερινές διορισμένες από τους Εβραίους πολιτικές ηγεσίες, οι οποίες υποτίθεται ελέγχουν τους χριστιανούς, ολοένα κι απομακρύνονται από αυτούς. Ολοένα και θυμίζουν τα "κτερίσματα" που παίρνουν μαζί τους οι νεκροί αυτοκράτορες. Οι χριστιανοί ψάχνουν ...και όποιος ψάχνει συνήθως βρίσκει.

Η μεγάλη "ανατροπή" είναι εύκολο να γίνει. Δεν χρειάζεται ούτε καν μια στοιχειώδης συστράτευση σε έναν κοινό και δίκαιο αγώνα. Δεν υπάρχει αγώνας, όταν υπάρχει τέτοια δυσαναλογία μεγεθών. Δισεκατομμύρια τίμιων ανθρώπων χρωστάνε άπειρα χρήματα σε κάποιες λίγες χιλιάδες απατεώνων. Εβραίων απατεώνων. Τι θα τους κάνουν αυτοί οι Εβραίοι, αν δεν τους δώσουν τα χρωστούμενα; Θα τους απειλήσουν; Θα τους τρομάξουν; Ας πρόσεχαν σε ποιους δάνειζαν. Απλά πράγματα. Οι Εβραίοι τα πήραν όλα και μέσα σ' αυτήν την έννοια συμπεριλαμβάνονται και τα "αμελέτητα". Έχουμε ένα έντονο προαίσθημα ότι "αμελέτητα" θα εισπράξουν τελικά. Αυτό δεν το λέει η εβραϊκή κατάρα, αλλά το προσθέτουμε εμείς.

Επειδή είναι άνθρωποι και ως τέτοιους τους αγαπάμε, έχουμε να τους προτείνουμε μερικά πράγματα. Πριν αρχίσουν να μαλώνουν με όλους τους λαούς και αρχίσουν ν' αποκαλύπτονται τα εγκλήματά τους και άρα να γίνονται τα πράγματα επικίνδυνα για τους ίδιους, καλό και χρήσιμο είναι γι' αυτούς να σκεφτούν από τώρα τις επιλογές τους. Είναι θέμα χρόνου ν' ανοίξει ο φάκελος του "Ολοκαυτώματος" και ν' αποδειχθεί ότι και οι ίδιοι ήταν ανάμεσα στους εμπνευστές του και τους χρηματοδότες του. Να αποδειχθεί ότι το "Ολοκαύτωμα" ήταν μια καλή "υποθήκη" για τη μεγαλύτερη "επένδυση" της ιστορίας τους. Να αποδειχθεί ότι ήταν η μεγαλύτερη απάτη της ανθρωπίνης ιστορίας. Δεν θα αντέξουν οι

λαοί —και κυρίως οι Γερμανοί— την αποκάλυψη ότι οι γύφτοι της ερήμου τούς "δούλευαν" με αυτήν την απάτη και τους υποδούλωσαν για περισσότερο από μισό αιώνα.

Τώρα λοιπόν, που οικειοθελώς το "έκοψαν" ανατολικά από τις ΗΠΑ προς την Ευρώπη, ας την "προσπεράσουν" και ας συνεχίσουν την πορεία τους να φτάσουν στο Ισραήλ, γιατί, αν κυνηγηθούν, θα πάνε ακόμα πιο ανατολικά και εκεί υπάρχει μόνον έρημος. Θα αναγκαστούν να περάσουν από επικίνδυνες μεσογειακές περιοχές και εκεί τα "σκυλιά" δεν είναι δεμένα πλέον. Είναι ακριβώς όπως τα θυμούνται και ακόμα πιο εξαγριωμένα. Αυτό πρέπει να κάνουν, γιατί αυτό τους συμφέρει. Μπορούν να καταλάβουν πλέον και από μόνοι τους ότι είναι "καταραμένοι". "Εκλεκτοί" καταραμένοι... για να ακριβολογούμε και να μην τους αδικούμε. Είναι θέμα χρόνου να ξεσπάσει πάνω τους ακόμα μια τρομερή εβραϊκή κατάρα. Εκείνη που **εύχεται σε κάποιον να χάσει όλα του τα δόντια αλλά να του μείνει ένα, που να του προκαλεί τρομερό πονόδοντο.**

Ο σιωνισμός του Χέρτζλ και της υπόλοιπης συμμορίας, που ονειρευόταν να "δαγκώσει" όλο τον κόσμο, είναι θέμα χρόνου να "ξηλωθεί" από όλο τον κόσμο και να περιοριστεί στο Ισραήλ. Αυτό το "ξηλώμα" θα είναι η επιβεβαίωση της εβραϊκής κατάρας. Το ένα κράτος μετά το άλλο θα εγκαταλείπουν οι Εβραίοι και ο σιωνισμός θα χάνει το ένα "δόντι" μετά το άλλο. Το μόνο που θα του απομείνει θα είναι το Ισραήλ. Το Ισραήλ όμως, για να επιβιώσει στο μέλλον, θα πρέπει να λειτουργήσει ως ένα φυσιολογικό και άρα παραγωγικό κράτος και άρα αναγκαστικά θα είναι εχθρικό και το ίδιο για τον παρασιτικό σιωνισμό. Στον "φαφούτη" σιωνισμό, δηλαδή, θα παραμείνει ένα "δόντι" και αυτό θα τον "πονάει" αφόρητα και αιώνια.

Ο χρόνος είναι κρίσιμος γι' αυτούς, γιατί τελειώνει. Γνωρίζουν οι Εβραίοι ότι τελειώνει. Δεν χρειάζεται να τους το αποκαλύψουμε εμείς. Έχουν τις αποκρυφιστικές γνώσεις, για να το γνωρίζουν από μόνοι τους. Πάντα μετά την ολοκλήρωση των πληγών του Φαραώ αρχίζει το "ζέσταμα" για το μεγάλο "τρέξιμο" αυτών που τις προκάλεσαν. Το 2012 απέχει ελάχιστα και η Ώρα της Κρίσης πλησιάζει. Αλίμονό τους αν συμβεί αυτό το οποίο απεύχονται και είναι το χειρότερο ενδεχόμενο γι' αυτούς. Αλίμονό τους αν ο δικός τους Θεός και ο αναμενόμενος "Φαραώ" του χριστιανισμού ταυτίζονται ως πρόσωπα. Αν ως Θεός δεν τους βρει εκεί όπου τους άφησε —στο μέρος που κάποτε τους χάρισε— και αν ως "Φαραώ" τους βρει να "πληγώνουν" την αυτοκρατορία του. Τέλος.

Μπαίνουμε στην Εποχή του Υδροχόου και έρχονται μεγάλες "πλημμύρες". Οι λαοί αναγκαστικά θα μπουν εκ νέου σε βαθιά "νερά" και ανάμεσά τους θα είναι και οι Εβραίοι. Σύντομα θα κληθούν ν' αποφασίσουν αν θα "πνιγούν" ή θα "πλυθούν".

Τραϊανού Παναγιώτης

Γέννημα-θρέμμα της Μεσογείου